

Vlaams
Parlement

stuk **1587** (2011-2012) – Nr. 5
ingediend op 18 juni 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

betreffende het Lokaal Cultuurbeleid

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Bart Caron

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Philippe De Coene.

Vaste leden:

de heer Paul Delva, mevrouw Els Kindt, de heren Johan Verstreken, Veli Yüksel;
de heren Johan Deckmyn, Chris Janssens, Wim Wienen;
de heren Jean-Jacques De Gucht, Herman Schueremans;
de heren Philippe De Coene, Chokri Mahassine;
de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:

de heer Ludwig Caluwé, de dames Vera Jans, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Jan Penris, Wim Van Dijck;
de heren Peter Gysbrechts, Bart Tommelein;
mevrouw Yamila Idrissi, de heer Jan Roegiers;
de heren Wilfried Vandaele, Kris Van Dijck;
mevrouw Ulla Werbrouck;
de heer Luckas Van Der Taelen.

Stukken in het dossier:

- 1587** (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Advies parlementaire commissie
– Nr. 3: Amendementen
– Nr. 4: Verslag over hoorzitting

INHOUD

I.	Toelichting door mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur	4
1.	Het bestaande decreet.....	4
2.	Het nieuwe ontwerp van decreet	5
3.	Titel 3. Het lokaal cultuurbeleid	5
3.1.	Hoofdstuk 1. Het gemeentelijk cultuurbeleid.....	5
3.2.	Hoofdstuk 2. De openbare bibliotheek	6
3.3.	Hoofdstuk 3. Het cultuurcentrum.....	6
3.4.	Hoofdstuk 4. Organisaties met een specifieke opdracht	6
3.5.	Hoofdstuk 5. Intergemeentelijke samenwerking voor afstemming van het cultuuraanbod en de communicatie	
	Hoofdstuk 6. Grootstedelijke gebieden	6
4.	Titel 4. Organisatie van het overleg en de advisering van het gemeentelijk cultuurbeleid	6
5.	Titel 5. Provincies	7
II.	Algemene bespreking	7
1.	Vragen en opmerkingen van de leden.....	7
2.	Reactie van mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur.....	13
3.	Repliek van de leden en aanvullende toelichting van de minister	15
III.	Artikelsgewijze bespreking	16
IV.	Eindstemming	20
V.	Stemverklaring	21
	Gebruikte afkortingen	22
	Tekst aangenomen door de commissie	23

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 24 mei, 31 mei en 7 juni 2012 het ontwerp van decreet betreffende het Lokaal Cultuurbeleid. Over de conformiteit van de bepalingen van dit ontwerp van decreet met het Planlastendecreet (*Parl. St. VI. Parl. 2010-11, nr. 1102/1*) werd op 22 mei 2012 advies uitgebracht door de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme (*Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1587/2*). Op 30 mei 2012 vond een hoorzitting plaats, waarbij onder meer over dit ontwerp van decreet advies werd uitgebracht (*Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1582/5*). De amendementen op dit ontwerp van decreet zijn opgenomen in *Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1587/3*.

I. TOELICHTING DOOR MEVROUW JOKE SCHAUVLIEGE, VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Minister *Joke Schauvliege* wijst erop dat het voorliggende ontwerp van decreet past in het witboek Interne Staatshervorming, het nieuwe Provinciedecreet en het Planlastendecreet. Dat laatste decreet legt niet alleen regels vast voor de periodieke plan- en rapporteringsverplichting, maar ook voor de manier waarop de Vlaamse Gemeenschap subsidies kan toekennen aan lokale besturen, zeker als zij intekenen op de Vlaamse beleidsprioriteiten. De belangrijkste principes van het Planlastendecreet zijn de lokale beleids- en beheerscyclus, meer subsidiariteit en meer beleidsvrijheid. De procedure van het Planlastendecreet bepaalt dat de Vlaamse Regering op 30 oktober van het jaar waarin er lokale verkiezingen plaatsvinden, de Vlaamse beleidsprioriteiten en de bijhorende subsidies bekend maakt. Via een strategische meerjarenplanning kunnen gemeenten intekenen op die prioriteiten en daarvoor Vlaamse subsidies ontvangen.

Die bestuurlijke veranderingen impliceren een andere houding ten opzichte van lokale besturen. Die hebben in het beleidsdomein Cultuur tot twee ontwerpen van decreet geleid: het voorliggende ontwerp van decreet betreffende het Lokaal Cultuurbeleid en het ontwerp van decreet houdende het Vlaams cultureel-erfgoedbeleid (*Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1588/1*).

1. Het bestaande decreet

Het huidige decreet steunt het lokaal cultuurbeleid met een enveloppesubsidie en een euro per inwoner voor gemeenschapsvormende initiatieven. Daarnaast zijn er de bibliotheek en het cultuurcentrum. Of een gemeente recht heeft op een cultuurcentrum, ligt vast in het RSV. Gemeenten moeten momenteel een cultuurbeleidcoördinator, een gemeenschapscentrum, een gesubsidieerde gemeentelijke openbare bibliotheek hebben en minstens 0,8 euro per inwoner besteden aan de ondersteuning van sociaal-culturele verenigingen en verenigingen voor amateurkunsten. Daarenboven moeten ze gegevens over het gemeentelijke cultuurbeleid ter beschikking stellen in de vorm die Vlaanderen vraagt. De grootte van de enveloppesubsidie hangt af van het aantal inwoners van een gemeente. Gemeenten met minder dan 10.000 inwoners ontvangen 25.000 euro, vanaf 10.000 inwoners wordt dat 50.000 euro en ook samenwerkingsverbanden van gemeenten kunnen 50.000 euro krijgen. De subsidies moeten worden gebruikt voor personeelskosten of voor andere uitgaven van de gemeenten voor de uitvoering van het cultuurbeleidsplan, met uitzondering van uitgaven voor de bibliotheek, het cultuurcentrum of het gemeenschapscentrum en ook de ondersteuning van verenigingen met een minimum van 0,8 euro per inwoner. Loonkosten van personen waarvoor de gemeente al een subsidie ontvangt, op basis van een andere regelgeving, zijn eveneens uitgesloten. Een samenwerkingsverband van gemeenten kan voor het eerste subsidiejaar bovenop de vermelde 50.000 euro, 10.000 euro ontvangen om de kosten voor het opzetten van het samenwerkingsverband te dekken.

Ook het cultuurbeleidsplan moet aan tal van voorwaarden voldoen. Het moet ingediend zijn op 31 december van het jaar dat voorafgaat aan de start van de subsidie. De cultuuraad en het beheersorgaan van de bibliotheek en van het cultuurcentrum moeten er advies over uitbrengen. Het beleidsplan moet ook een document bevatten waaruit blijkt dat het

goedgekeurd is door de gemeenteraad. Het cultuurbeleidsplan loopt tot 31 december van het eerste jaar van de volgende gemeentelijke beleidsperiode. Ter uitvoering van dat plan zijn er jaarlijkse actieplannen. Daarenboven moet de gemeente elk jaar een werkingsverslag opstellen. Ook dat wordt na advies van de cultuurraad en het beheersorgaan van de bibliotheek en van het cultuurcentrum aan het college van burgemeester en schepenen voorgelegd. Het actieplan en het jaarverslag moeten niet aan de administratie worden voorgelegd.

De minister vat samen dat er dus om de zes jaar een beleidsplan moet worden ingediend dat een werkinstrument is, geen basis voor subsidies. Gemeenten moeten daartoe wel aan enkele voorwaarden voldoen. De administratie vraagt de actieplannen niet op, maar wel enkele jaarlijkse verantwoordingsfiches. De huidige regeling geeft dus heel wat verantwoordelijkheid aan de lokale besturen en beperkt de rapporteringlasten al redelijk.

Het ontwerp van decreet tracht echter die lasten nog te beperken. Het Planlastendecreet legt nu op dat de overheid niet langer mag sturen op middelen. Zo kan ze niet langer verplichten dat er een cultuurbeleidcoördinator van een bepaald niveau in dienst moet zijn.

In 2010 stelde het Instituut voor de Overheid van de KU Leuven in een enquête vast dat de cultuurbeleidsplannen een gunstig effect hadden. Ze hebben geleid tot een sterkere professionalisering en grotere budgetten. De meeste gemeenten hebben het beleidsplan ook als een werkinstrument ervaren en niet als een zware planlast.

2. Het nieuwe ontwerp van decreet

Met het nieuwe ontwerp blijven de goede elementen van de huidige regeling bewaard. Zonder de sectorale subsidiestromen te laten opdrogen, wil de minister nog meer autonomie geven aan de gemeenten om een cultuurbeleid op maat te voeren. Het grote voordeel van het ontwerp van decreet is dat gemeenten verplicht worden van in het begin van de beleidsperiode cultuur te beschouwen als een volwaardig deel van hun strategisch meerjarenplan. Dat zal ervoor zorgen dat cultuur een grotere rol speelt, maar ook dat er schotten kunnen worden doorbroken met interessantere samenwerking tussen de verschillende beleidsdomeinen tot gevolg. De minister benadrukt dat de lokale besturen er niet alleen zullen voorstaan. Ze zullen gesteund worden door de steunpunten en de sectororganisaties.

3. Titel 3. Het lokaal cultuurbeleid

3.1. Hoofdstuk 1. Het gemeentelijk cultuurbeleid

Zoals de parlementsleden gevraagd hebben, werden belangrijke ankerpunten opgenomen. De gemeente moet bijvoorbeeld het lokaal cultuurbeleid coördineren. Gemeenten zijn, zoals al gemeld, niet langer verplicht om een beleidscoördinator te hebben, maar de minister vermoedt dat de coördinerende rol hen ertoe zal stimuleren de coördinator aan te houden. De gemeente moet ook inspraak organiseren bij de strategische meerjarenplanning van de lokale belanghebbenden. Ze moet een minimaal bedrag van 0,8 euro per inwoner besteden aan verenigingen en instellingen. Dat hoeft niet onder de vorm van subsidie, het kan bijvoorbeeld ook door het ter beschikking stellen van infrastructuur en van materiaal. De gemeente moet voorts beschikken over een bibliotheek, een cultuurcentrum of een gemeenschapscentrum. Gemeenten moeten in staat zijn om beleidsrelevante informatie te leveren, ook voor de lokale besturen is het trouwens handig om te kunnen vergelijken met andere gemeenten. De informatieverschaffing is geen basis voor subsidie en is geen grote last want geïnformatiseerd en voor iedereen toegankelijk.

In de uitvoeringsbesluiten zullen verdere kwalitatieve specificaties bepaald worden. Zo zal worden benadrukt dat lokaal cultuurbeleid een integraal beleid is dat moet inzetten

op gemeenschapsvorming, cultuureducatie en participatie van kansengroepen. Voorts zal ook de aandacht voor het middenveld een vereiste zijn. Er zal ook uitdrukkelijk worden gesteld dat lokale besturen initiatieven van onderuit moeten stimuleren en niet mogen verdringen.

3.2. *Hoofdstuk 2. De openbare bibliotheek*

Elke gemeente moet alleen of in een samenwerkingsverband met meerdere gemeenten een openbare bibliotheek hebben. Die moet inspelen op maatschappelijke uitdagingen als digitalisering en beschikken over een onafhankelijk, pluriform aanbod, dat breed en zorgvuldig samengesteld moet zijn en zo laagdrempelig en toegankelijk mogelijk. De bibliotheek moet een onlinecatalogus hebben, 75 percent van het budget besteden aan Nederlandstalige publicaties en een optimale dienstverlening garanderen. Een gemeente moet beleidsrelevante informatie over de bibliotheek kunnen leveren. In de uitvoeringsbesluiten zullen daar nog enkele beleidsaccenten aan toegevoegd worden: cultuureducatie, leesmotivatie van jongeren, initiatieven naar kansengroepen, een aangepaste dienstverlening aan personen met een beperkte mobiliteit.

3.3. *Hoofdstuk 3. Het cultuurcentrum*

Als bijlage bij het ontwerp van decreet wordt de lijst opgenomen van de steden en gemeenten die recht hebben op een cultuurcentrum. Dat zijn overigens dezelfde als nu. Ook de categorieën A, B en C blijven behouden. Cultuurcentra hebben zowel een eigen aanbod als een receptieve werking. Ook zij moeten, met het oog op monitoring, beleidsrelevante informatie leveren.

3.4. *Hoofdstuk 4. Organisaties met een specifieke opdracht*

Het ontwerp brengt geen inhoudelijke wijzigingen aan voor organisaties met een specifieke opdracht zoals de steunpunten, de sectororganisaties en de voorzieningen voor bijzondere doelgroepen. Het wordt voor het eerst ook mogelijk om via dit decreet organisaties die lectuur in aangepaste leesvormen produceren, PHK en Blindenzorg Licht en Liefde, te ondersteunen en dus ook te sturen. Ook het steunpunt LOCUS, de VVBAD en de VVC worden vermeld onder dit hoofdstuk. Het sectoraal overleg voor de cultuurcentra krijgt voor het eerst een logische plaats in het decreet, momenteel valt het onder het zogenoemde FOV-decreet. De FOV heeft een plaats gekregen in het decreet Sociaal-Cultureel Volwassenenwerk, dus is het niet meer dan logisch dat de vertegenwoordiger van de cultuur- en gemeenschapscentra een plaats krijgt in het decreet Lokaal Cultuurbeleid. Inhoudelijk wijzigt er niets voor die organisaties.

3.5. *Hoofdstuk 5. Intergemeentelijke samenwerking voor afstemming van het cultuuraanbod en de communicatie*

Hoofdstuk 6. Grootstedelijke gebieden

Inzake de intergemeentelijke samenwerking blijft de huidige regeling gewoon behouden. Ook voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zijn er geen grote wijzigingen. Die gemeenten vallen immers niet onder het Planlastendecreet en blijven dus werken met een cultuurbeleidsplan en een cultuurbeleidscoördinator. Ook de rol van de VGC blijft ongewijzigd. In het uitvoeringsbesluit zullen aparte beleidsprioriteiten worden uitgewerkt voor de grootsteden Gent en Antwerpen, hoewel natuurlijk de algemene regels zullen blijven gelden, zoals een integraal beleid waarbij de schotten tussen cultuurcentra, bibliotheek en lokaal cultuurbeleid worden doorbroken. Met die steden zijn er ook nu al aparte overeenkomsten. De beleidsprioriteiten zullen in overleg bepaald worden en met een aparte enveloppe. De minister denkt aan een participatiebeleid dat rekening houdt met de snel veranderende samenstelling van de bevolking en een specifiek kunstenbeleid.

4. Titel 4. Organisatie van het overleg en de advisering van het gemeentelijk cultuurbeleid

Het ontwerp bepaalt dat de gemeente inspraak en participatie moet organiseren en de culturele actoren betrekken, bijvoorbeeld in één adviesraad voor culturele materies of in

sectorraden. Gemeenten kunnen bijvoorbeeld beslissen zich te beperken tot één vrijetijdsraad die zich naast cultuur ook buigt over aangelegenheden als toerisme.

5. Titel 5. Provincies

Daarnaast regelt het ontwerp ook het cultuurbeleid van de provincies. Als het nieuwe Provinciedecreet goedgekeurd is, zullen provincies vanaf 1 januari 2014 niet meer bevoegd zijn voor onder andere cultuur, tenzij die bevoegdheden via een decreet worden toegekend. De regering kiest voor een complementair cultuurbeleid, waarbij de huidige overlappingen geschrapt worden. In de artikelen 59 en 60 staat daarom een lijst met provinciale bevoegdheden. Samengevat blijven provincies bevoegd voor de ondersteuning van bovenlokale actoren, maar mogen ze geen structurele steun meer geven aan initiatieven die Vlaanderen subsidieert. Provincies zullen voortaan nog bevoegd zijn voor streekgericht bibliotheekbeleid, bovenlokale platformwerking en samenwerking, sociaal-cultureel werk van bovenlokaal belang, circus van bovenlokaal belang, kwaliteitsbevordering binnen de amateurkunsten, professionele kunsten van bovenlokaal belang, het regionale cultureelerfgoedbeleid, gebiedsgerichte projecten, impulsprojecten en projecten voor bijzondere doelgroepen. Provincies kunnen voorts nog mee culturele initiatieven organiseren zoals Beaufort, Manifesta en initiatieven rond de Groote Oorlog. Voorts blijven ze bevoegd voor de eigen provinciale instellingen zoals het Caermersklooster in Gent, De Warande in Turnhout en het Gallo-Romeins Museum in Tongeren. De lijst bakent de bevoegdheden van de provincies duidelijk af. Dat zal gepaard gaan met een overheveling van middelen, momenteel wordt aan transitietrajecten per deelsector gewerkt.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Vragen en opmerkingen van de leden

De heer *Paul Delva* is van oordeel dat het hier om een belangrijk decreet gaat voor de cultuursector. Er wordt door de Vlaamse overheid ongeveer 100 miljoen aan het lokale cultuurbeleid gespendeerd. Het Vlaamse regeerakkoord benadrukt het belang van de subsidiestromen naar de gemeenten. Het globale budget zal behouden blijven. Deze decreetswijziging is geen besparingsoefening.

Aanvankelijk waren veel lokale mandatarissen, een deel van de culturele sector en zelfs de leden van deze commissie geen vragende partij om het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid grondig te wijzigen. Dat decreet werd tijdens de vorige legislatuur al tweemaal grondig aangepast om op vraag van de lokale besturen de planlasten te verminderen. Het kaderdecreet Planlastenvermindering gaat uit van een wat andere visie. Minstens een deel van de culturele sector heeft de indruk dat het hen wordt opgedrongen. Dat bleek ook tijdens de hoorzitting gisteren. Tijdens die hoorzitting bleek ook dat de standpunten van de VVSG en de culturele sector meestal niet gelijklopend waren. De spreker is, zoals de SARC, gerustgesteld door de keuze van de minister, die duidelijk heeft geluisterd naar de zorgen van de lokale cultuursector.

CD&V is dus tevreden met de keuze voor het respect voor de aparte methodiek, historiek en eigenheid van de lokale cultuursector. Een aantal aspecten van het decreet Lokaal Cultuurbeleid worden behouden en sommige nog verbeterd. Er is bijvoorbeeld aandacht voor een kwalitatief lokaal cultuurbeleid door beleidsprioriteiten voor te stellen die door het lokale bestuur verder ingevuld kunnen worden op maat van hun gemeente of stad. CD&V pleit uitdrukkelijk voor een bottom-upaanpak. Gemeentebesturen moeten zich niet in de plaats stellen van wat door het privé-initiatief en het verenigingsleven wordt georganiseerd. Gemeentelijke cultuurdiensten moeten in eerste instantie ondersteunend en flankerend werken door bijvoorbeeld de witte vlekken in het cultuuraanbod op te vullen.

De voorwaarde om per inwoner minstens 0,8 euro te besteden aan de ondersteuning van het particuliere verenigingsleven biedt hiertoe alvast een goede insteek.

De drempels moeten worden geslecht zodat zoveel mogelijk mensen kunnen participeren. De spreker is dan ook tevreden dat de verplichting om een laagdrempelige hedendaagse bibliotheek als basisinfrastructuur uit te bouwen in elke gemeente, behouden blijft. Ook het behoud van een cultuur- of gemeenschapscentrum als instelling om een duurzaam cultuurbeleid te organiseren, blijft een beleidsprioriteit. Ook positief is dat in artikel 5 de aandacht wordt gevestigd op de aanwezigheid van de nodige deskundigheid bij de lokale instellingen. De spreker begrijpt de onrust van bepaalde sectoren door het wegvallen van de personeelsverplichtingen, maar vertrouwt erop dat lokale besturen er zelf belang bij hebben om kwalitatief personeel aan te trekken, ook als dat niet verplicht is.

De inspraak via de cultuurraad, al dan niet opgedeeld in sectorraden of samengevoegd in een vrijetijdsraad, blijft belangrijk. Elke gemeente kan inspraak op maat regelen met respect voor de naleving van de Cultuurpactwetgeving. Een ander element is de monitoring. Die blijft mogelijk door het aanleveren van beleidsrelevante informatie: meten is ook in de culturele sector vaak weten. De gemeenten en de culturele sector hebben er belang bij dat deze sector goed in kaart kan worden gebracht. Een aantal specifieke regelingen blijven behouden zoals regelingen voor intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, steunpunten, belangenbehartigers en voorzieningen voor bijzondere doelgroepen. De VVC komt eindelijk in het sectordecreet terecht. Zelf zijn zij minder gelukkig met de feitelijke gelijk-schakeling met de bepalingen die gelden voor de steunpunten. De spreker volgt echter de argumenten van de minister, want een belangenbehartiger en een steunpunt hebben een andere opdracht en ook de samenstelling en opdracht van de beleidsorganen zijn verschillend.

De specifieke regelingen voor de grootsteden Antwerpen en Gent blijven behouden, zodat zij in overleg met de Vlaamse Gemeenschap een beleid op maat kunnen voeren. Hopelijk kan dit gesprek een laboratoriumfunctie hebben over hoe het lokaal cultuurbeleid er in de toekomst zou kunnen uitzien. Na een echt kerntakendebat zou Vlaanderen zich misschien enkel moeten bezighouden met de toplaag uit het cultuurbeleid en een echt complementair beleid voeren met het lokale en provinciale cultuurbeleid. Nu lijkt het er vaak op dat organisaties de subsidies vanuit Vlaanderen beschouwen als een kwaliteitslabel en dat is een fout debat. Niet wie de subsidies betaalt is belangrijk, wel dat een organisatie op een structurele wijze wordt ondersteund voor wat ze betekent voor de samenleving. Wellicht is ook hier het subsidiariteitsprincipe nuttig: erkenning en subsidiëring zo dicht mogelijk bij de plek waar de organisatie of instelling actief is. De spreker roept de minister op om in het kader van de aangekondigde evaluatie van het Kunstendecreet en de mogelijke aanpassing van de sectordecreten na de interne staatshervorming, dit debat verder te zetten en grondig uit te praten met alle betrokkenen.

Brussel valt buiten de toepassing van het Planlastendecreet. Het specifieke hoofdstuk Brussel blijft wat het was. Dit is een goede zaak omdat het de Vlaamse cultuurschepenen en de VGC kansen biedt om een cultuurbeleid te voeren voor en op maat van de Brusselse bevolking en met respect voor de uitdagingen van een grootstad op het gebied van lokaal cultuurbeleid. Het behoud van de bestaande regeling was in dit geval de beste oplossing.

De heer Delva heeft begrip voor de schrapping van de mogelijkheid voor lokale cultuurraden in de faciliteitengemeenten om rechtstreeks een beroep te doen op Vlaamse subsidies voor hun bibliotheekwerking als het gemeentebestuur niet intekent op de Vlaamse beleidsprioriteiten. Deze schrapping gaat gelukkig wel gepaard met de afspraak om de voorziene kredieten over te hevelen naar vzw De Rand, zodat zij deze taak zal overnemen.

Daarnaast werd het ontwerp van decreet aangepast aan het Planlastendecreet en aan de principes van het witboek Interne Staatshervorming. De taken die de provincies nog mogen uitvoeren op het gebied van het cultuurbeleid worden nauwkeurig omschreven met respect voor de belangrijke historische rol die vele provincies hebben gespeeld en nog spelen bij het cultuurbeleid in Vlaanderen, onder andere het streekgericht bibliotheekbeleid. Er is echter onrust bij provincies en lokale organisaties. De spreker pleit voor een permanente dialoog zodat de transitie in goede verstandhouding kan verlopen met zo min mogelijk problemen voor de betrokken organisaties en instellingen. Het is essentieel dat deze oefening geen verkapte besparingsoperatie wordt.

De VVBAD vraagt om zoals de VVC erkend te worden als belangenbehartiger voor de hele bibliotheek- en archiefsector. Deze sector situeert zich in twee decreten, Lokaal Cultuurbeleid voor bibliotheken en Lokaal Erfgoedbeleid voor archieven. Die vaststelling bemoeilijkt het debat, zeker vanuit het oogpunt van de erfgoedsector, waar er op dit ogenblik prille plannen bestaan voor een meer overkoepelende aanpak van de belangenbehartiging. De sector moet dit debat eerst intern afronden vooraleer met een vraag tot ondersteuning te komen. De overheid heeft belang bij representatieve en kwalitatieve belangenbehartigers in elke sector.

Het werk stopt natuurlijk niet bij de goedkeuring van het ontwerp van decreet. Zeker zo belangrijk zijn de uitvoeringsbesluiten. Die kunnen het decreet naar de geest versterken, maar soms ook verzwakken. Nauw overleg met de sectoren over de beleidsprioriteiten is daarbij essentieel zodat die prioriteiten kunnen worden afgestemd op de lokale realiteit en, waar mogelijk, ook op die in de lokale decreten over jeugd, sport en erfgoed. Ook de verdeling van de middelen over de beleidsprioriteiten moet goed worden voorbereid in overleg met de sector. De heer Delva vertrouwt erop dat de minister de overlegtraditie die ze gehanteerd heeft bij de totstandkoming van dit wijzigingsdecreet, hier verder zal zetten.

Hij sluit zich aan bij het pleidooi van onder meer de SARC om de invoering van dit decreet te laten samengaan met sensibilisering, informatie-uitwisseling en begeleiding. Een aantal sectoren hebben de goedkeuring van het decreet niet afgewacht en hebben al interessante projecten opgezet die hopelijk inspirerend kunnen werken.

Vele opmerkingen bij de hoorzitting hadden te maken met bezwaren tegen het Planlastendecreet, maar die trein is zoals de Vlaamse Jeugdraad het tijdens de hoorzitting verwoordde, inderdaad vertrokken. Er waren ook sprekers die de opportuniteiten van de beleidsomslag wel inzagen en die geloven in de nieuwe beleidsvisie om niet langer in te zetten op middelen maar wel op output. Vooral de FOV en het Forum voor Amateurkunsten benadrukten de sterke kanten van de cultuursector om zich te handhaven in het nieuwe globale gemeentelijke beleidsplan. Hun bekommernissen inzake de waarborgen voor lokale burgerparticipatie zijn begrijpelijk. Er verandert inderdaad veel op korte termijn en het is niet evident voor vrijwilligers om mee te zijn. Er ligt hier een opportuniteit voor de vele sectororganisaties, steunpunten en federaties. Zij kunnen immers sensibiliseren en informeren zodat cultuur hoog op de gemeentelijke agenda blijft staan.

De VVC was veel kritischer en onder meer bekommerd om de toekomstkansen van de gemeenschapscentra. Het debat is nog niet helemaal afgesloten, aangezien het ook samenhangt met de evaluatie van het Participatiedecreet. De VVC bleek ook bezorgd over de bevoegdheden en de samenstelling van de beheersorganen nu die niet langer worden vermeld in het decreet en vreest dat de goede traditie om ook het middenveld hierbij te betrekken, dreigt verloren te gaan na de inwerkingtreding van het nieuwe Gemeentedecreet en van dit ontwerp. De heer Delva wil de minister vragen om dit aspect waakzaam op te volgen. Een plotse toename van het aantal klachten bij de Cultuurpactcommissie kan daarvoor een indicator zijn.

De heer Delva besluit dat de Vlaamse Gemeenschap enerzijds geen voorwaarden meer zal opleggen betreffende personeel en organisatorische structuur van het lokale cultuurbeleid, maar anderzijds wel nog in verband met de noodzakelijke culturele infrastructuur die er moet zijn. Hij vraagt dat de minister het uitvoeringsbesluit aanpast, zodat er meer rekening wordt gehouden met de plaatselijke situatie. Vandaag zijn er gemeenten die niet kunnen instappen, omdat ze enkele vierkante meters tekortkomen in hun polyvalente zaal of in de tentoonstellingsruimte van hun gemeenschapscentrum of cultuurcentrum. Er moet meer rekening worden gehouden met de totaliteit van de culturele infrastructuur in de gemeenten en die moet beantwoorden aan de behoeften van de lokale culturele gemeenschap. Dat lijkt meer in overeenstemming te zijn met de geest van het Planlastendecreet en het komt ook tegemoet aan de initiële kritiek die de CD&V-fractie formuleerde bij de totstandkoming van dit decreet in 2001.

De CD&V-fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren, omdat het Planlastendecreet wordt omgezet met respect voor de traditie en de verworvenheden van het bestaande decreet. De uitvoering zal wel van nabij worden opgevolgd. De minister wordt gevraagd de overlegtraditie verder te zetten bij het uitwerken van het uitvoeringsbesluit, het concretiseren van de beleidsprioriteiten en de verdeling van de middelen over deze prioriteiten.

De heer *Lieven Dehandschutter* kan zich grotendeels aansluiten bij het betoog van de heer Delva. Het lokaal cultuurbeleid moet zich inpassen in het Planlastendecreet en zo mee uitvoering geven aan het witboek Interne Staatshervorming. De spreker pleitte er vroeger al voor om een lokaal jeugd- of cultuurbeleidsplan te laten passen in een gemeentelijk of stedelijk beleidsplan. Het is op zich een goede zaak dat de sectorale plannen worden opgenomen in de lokale meerjarenplanning. Dan is de plaats in het geheel duidelijk en is ook zichtbaar hoe het zich verhoudt tot de belendende sectoren.

Het ontwerp gaat uit van respect en partnerschap met de gemeenten. De Vlaamse overheid krijgt uiteraard nog kansen om bepaalde beleidsprioriteiten te formuleren. De gemeenten hebben dan de vrijheid daar op in te pikken en de keuze over de wijze om daar vorm aan te geven.

Vroeger was er veel regelgeving over details. Daarna werden personeelssubsidies ingevoerd. Nu krijgen steden en gemeenten een pakket dat ze zelf kunnen invullen. De Vlaamse betutteling, die aanvankelijk verantwoord was, is wat door de feiten achterhaald. De rode draad in het ontwerp is de continuïteit in het lokaal cultuurbeleid.

Bij de hoorzitting is de coördinerende rol van steden en gemeenten duidelijk naar voor gekomen. Voor de N-VA is die rol belangrijk, maar zowel voor de lokale overheid als voor de culturele actoren moeten de principes kwaliteit, diversiteit, participatie en duurzaamheid vooropstaan. De lokale overheid moet coördineren, het particuliere initiatief ondersteunen, aanvullende initiatieven nemen en intergemeentelijk afstemmen met buurgemeenten.

De N-VA is globaal tevreden over het ontwerp. Er wordt voortgebouwd op het gevoerde beleid. Er wordt meer vertrouwen en autonomie gegeven aan de lokale besturen. Later zal dit dan moeten worden geëvalueerd en desnoods bijgesteld. Hoe zal worden ingespeeld op de Vlaamse prioriteiten is nog onbekend. Dat er monitoring zal gebeuren, is dan ook een goede zaak. Positief is ook dat de rol van de provincies nu duidelijk decretaal wordt afgelijnd.

In verband met betrokkenheid en participatie, is de spreker samen met de heer Caron opgetreden als tolk van deze commissie in de commissie Bestuurszaken. De inspraak en de adviesrol zijn in het kaderdecreet ingeschreven en daarop zal verder worden toegezien. Het is een zorg voor vele sectoren dat, waar er participatieorganen bestonden, die niet worden teruggeschroefd.

Mevrouw *Yamila Idrissi* zegt dat de sp.a zeer tevreden is over het voorliggende ontwerp van decreet. Dat ontwerp regelt de werking van het gemeentelijke cultuurbeleid, van de openbare bibliotheken – met een specifieke taak voor de provincies – en van de cultuurcentra. Gemeenten die een cultuurbeleidsplan hebben ingediend, kunnen aanspraak maken op een subsidie, die bestaat uit een forfaitair bedrag, aangevuld met een één euro subsidie per inwoner. De forfaitaire of enveloppensubsidie komt doorgaans overeen met het brutoloon van een cultuurbeleidscoördinator. Voor de werking van bibliotheken wordt in een subsidie voorzien. Daarnaast zijn er nog een aantal kleinere subsidies te verkrijgen als gemeenten samenwerken rond cultuurcommunicatie en dergelijke meer. Dit alles wordt niet veranderd door het nieuwe decreet. Dat implementeert enkel de procedurele principes van het Planlastendecreet. Zo zullen de gemeenten geen cultuurbeleidsplan meer moeten schrijven, maar enkel aangeven op welke Vlaamse beleidsprioriteiten ze zich wensen in te schrijven. Alle bestaande modaliteiten rond de functie van cultuurbeleidscoördinator, de diplomavereiste bijvoorbeeld, vervallen. Uit de hoorzitting bleek wel dat er wordt gevreesd voor kwaliteitsverlies op termijn. De spreker meent echter dat door het wegvallen van allerlei planlasten, het wegvallen van de diplomavereisten niet zo zwaar zal wegen.

Enkel de modaliteiten voor cultuur- en gemeenschapscentra blijven behouden. Er moet wel een minimale culturele infrastructuur zijn. De inspraak en participatie zijn verplicht. Gemeenten kunnen dit echter naar eigen inzicht organiseren. De taken van een openbare bibliotheek blijven dezelfde. De taken van de provincie worden strak omschreven.

Er verdwijnen heel wat detailbepalingen als gevolg van het advies van de Raad van State en van opmerkingen van de Inspectie van Financiën. De subsidies zullen worden vrijgegeven van zodra een gemeente te kennen geeft op welke prioriteiten zij zich wenst in te schrijven. Vlaanderen zal monitoren op output en outcome door middel van de jaarrekeningen. Voor de provincies verandert er zeer weinig. Waar het groenboek er nog van uitging dat de provincies geen rol meer te vervullen hadden inzake persoonsgebonden materies, blijkt uit dit ontwerp van decreet dat hun rol ‘gebetonneerd’ is.

De heer *Herman Schueremans* herinnert eraan dat Open Vld tijdens de vorige legislatuur het bestaande decreet mee heeft goedgekeurd. De positieve elementen van het voorliggende ontwerp werden al door de voorgaande sprekers toegelicht. Er zijn echter ook een aantal mogelijke gevaren, zoals het wegvallen van de verplichting met de subsidies personeel aan te trekken en dus ook van de verplichting een beleidscoördinator aan te stellen, ingevolge het Planlastendecreet. Dat kan gevolgen hebben voor het lokaal cultuurbeleid. De introductie van de cultuurcoördinator heeft bijgedragen tot de professionalisering van het lokale cultuurbeleid. Er is inderdaad niet langer een garantie dat gemeenten die intekenen op de Vlaamse beleidsprioriteiten, personeel inzetten om dat beleid mee vorm te geven. Kleinere gemeenten zijn kwetsbaar. Door de coördinatieopdracht als voorwaarde te stellen, vergroot de kans dat de cultuurcoördinator verder wordt aangesteld. Artikel 5 stelt wel dat de ondersteuning van een kwalitatief en duurzaam cultuurbeleid met bijzondere aandacht voor de openbare bibliotheek en het cultuurcentrum, de aanwezigheid veronderstelt van de nodige deskundigheid, maar dat biedt geen garantie dat hier ook effectief aan wordt voldaan.

Door het opnemen van specifieke actieplannen in het strategische beleidsplan kan de kans bestaan dat de zichtbaarheid en het gewicht van cultuur als beleidsdomein minder wordt. Dat gevaar worden weerlegd door het vertrouwen uit te spreken in de lokale besturen. Vlaanderen moet stoppen met het levenslang betuttelen van de mensen. Gemeenten hebben inzake cultuurbeleid heel wat professionaliteit opgebouwd. Het uitbouwen van een kwalitatief cultuurbeleid is een attitude geworden. Het is ook in het belang van de gemeenten dat zij een blijvend kwalitatief aanbod bieden. Cultuur is immers een visitekaartje. De spreker gaat ervan uit dat de gemeenten een goed uitgebouwd kwalitatief cultuurbeleid niet op de helling gaan zetten. De verdeling van de middelen over de beleidsprioriteiten

wordt een delicate aangelegenheid waarover goed moet worden nagedacht. De subsidiebedragen worden geregeld in het uitvoeringsbesluit.

Tijdens de hoorzitting werd meermaals gewezen op het risico voor meer planlasten door het werken met beleidsprioriteiten en de rapportering hierover. Het blijft hopelijk wel de bedoeling dat de aanvraag van subsidies zal gebeuren op basis van het meerjarenplan en het verantwoorden via de jaarrekening.

Het ruime initiatiefrecht van de provincies, waardoor tegengestelde belangen mogelijk worden, is ook een gevarenpunt. Provincies moeten hun beleid afstemmen op het gemeentelijke cultuurbeleid waardoor er een echt complementair beleid komt. Een minpunt van dit ontwerp van decreet is de vage formulering van de beleidsprioriteiten. Waarom werden de prioriteiten uit de beleidsbrief 2011-2012 niet weerhouden, want die zijn beleidsmatig, relevant en ruim en ze sluiten aan bij de lokale realiteit? Worden ze al dan niet opgenomen in de uitvoeringsbesluiten?

Het ontwerp van decreet speelt niet in op de specifieke expertise die gemeenten ontwikkeld hebben in een bepaalde beleidsprioriteit. De subsidiebedragen worden, in tegenstelling tot het vigerende decreet, niet geconcretiseerd en doorverwezen naar een uitvoeringsbesluit.

De heer *Bart Caron* heeft een dubbel gevoel bij dit ontwerp van decreet. Enerzijds is het verheugend dat het bestaande beleid wordt gecontinueerd, anderzijds vallen een aantal instrumenten weg die dit beleid vorm gaven. De spreker is het eens met het uitgangspunt dat een meer integraal en sectoroverschrijdend beleid nodig is en gaat ook akkoord met het zich inschrijven in de beleids- en beheerscyclus. De jongste tien jaar is er in Vlaanderen zeer veel infrastructuur bij gekomen en dat is een gewild gevolg van het bestaande decreet. Als in het nieuwe decreet alle normen worden geschrapt, riskeert men de investeringen en aanpassingen te ontmoedigen. Ook de inhoudelijke evolutie in sommige gemeenten kon alleen tot stand komen door het bestaande decreet.

Een pijnpunt is dat er niet meer mag worden gestuurd op middelen. De spreker is, samen met veel sprekers op de hoorzitting, ongerust dat het verlaten van de middelenvoorwaarden veel effect zal hebben op het terrein.

Cruciaal is de vraag hoe autonoom gemeenten moeten zijn en hoe sturend Vlaanderen mag zijn. Een 'keizer-kostermentaliteit' is uit den boze, maar de vraag is of het omgekeerde, geen enkele sturing van de gemeente, ideaal is. Idealiter voert de Vlaamse overheid een impuls- of stimuleringsbeleid om bepaalde doelstellingen te realiseren. In de culturele sector komt men van een heel sturende regelgeving uit de jaren zeventig naar een open regelgeving. Ook de voorbije twintig jaar is er inzake sturing op middelen al veel geschrapt en dat is een volwassen beleid. Nu wordt er wel erg ver gegaan met schrappen en dat is verontrustend. Gekoppeld aan de tijdsgeest en de economische situatie van de lokale besturen, zullen besturen eerst gaan ingrijpen bij het bibliotheekaanbod, de cultuurfunctionarissen van de cultuurcentra, de subsidiëring van de verenigingen, het onderhoud van de culturele infrastructuur en dergelijke meer. Het zullen bovendien de zwakkere gemeenten zijn die als eerste aan deze tendens zullen toegeven.

Met een gerichte keuze van outputindicatoren kan alles worden bewezen. Harde voorwaarden zijn dan ook beter. Dat er voor de voorwaarden voor het personeelsniveau voor het bibliotheekwerk al driemaal uitstel nodig was, wijst erop dat gemeenten moeilijk kunnen worden overtuigd om bij vervanging van personeel hierin te investeren.

De heer Caron steunt het voornemen om het veld te monitoren en gegevens uit het veld te verzamelen. Hij gelooft in subsidiariteit, maar ook in het samenspel. Hij wil niet dat in het volgende regeerakkoord zou staan dat de laatste sectorale middelen voor cultuur, jeugd

en sport zullen worden opgenomen in het Gemeentefonds. Dat zou tot een Nederlandse situatie kunnen leiden.

Het verschil in standpunt tussen de VVSG en de andere spelers in de culturele sector is opmerkelijk. Ofwel is de VVSG wereldvreemd geworden, ofwel heerst er een burgemeesterslogica, ofwel zijn de sectoren helemaal vervreemd van de lokale politiek, maar dat laatste lijkt uitgesloten. De VVSG is niet alleen de vertegenwoordiger van de zittende meerderheid, maar ook van de medewerkers van de gemeenten, van de oppositie en van de raadsleden. Het verschil bleek vooral uit het standpunt over de monitoring van de gegevens.

De evolutie van de positie van de provincies van het regeerakkoord tot het uiteindelijke resultaat is geen fraai beeld. Een provincie mag bijvoorbeeld wel werken met regionaal werkende cultuurorganisaties als ze geen Vlaams geld krijgen, maar niet met regionaal werkende jeugdorganisaties. Bij wijze van spreken mogen de provincies in de toekomst niets, behalve alles. Alles wat in decreten of convenanten staat, kunnen ze immers blijven doen. De spreker voorspelt dat er geen enkele euro van niveau zal verschuiven, als gevolg van allerlei omwegen en uitzonderingen. In principe kan worden verdedigd om maar met twee bestuursniveaus te werken, maar dat moet dan wel worden doorgetrokken, zonder uitzonderingen en achterpoortjes. De provincie West-Vlaanderen heeft nadat duidelijk was wat in het ontwerp staat, beslist om toch een nieuwe algemene directeur Cultuur aan te werven. Waarom werd voor een zo ingewikkelde regeling gekozen? Het kon eenvoudig worden opgelost door te stellen dat de provincies niet kunnen subsidiëren waar de Vlaamse overheid al subsidieert.

De heer Caron vindt het goed dat de beleidsprioriteiten centraal in het ontwerp van decreet staan. Er bestaat namelijk ook nog iets als respect voor het parlement. De fundamenten van regelgeving staan in wetten en niet in uitvoeringsbesluiten. Daarin kunnen uiteraard wel aanvullende accenten worden gelegd.

Als er een verschuiving van financiële middelen plaatsvindt, dan wil spreker dat die in de sectoren blijven en dat er overgangsmaatregelen zijn voor de organisaties. Een belangrijke zorg is hoe cultuur hoog op de lokale politieke agenda zal worden gehouden en hoe de lokale cultuurparticipatie zal worden geborgd. De spreker deelt ook de bekommernis van de cultuurcentra rond de taakstelling van belangenbehartigers en steunpunten.

De bibliotheeksector heeft twee dingen gevraagd: voldoende middelen voor de uitgebreide opdracht en garanties voor een laagdrempelige toegang. Dat laatste punt moet misschien zelfs decretaal worden verankerd.

De aandacht voor duurzaamheid en de integrale benadering meer kansen geven, zijn goede zaken. De spreker is ook tevreden dat het begrip coördinatie behouden bleef in het ontwerp van decreet. Hij kan er mee leven dat dit anders vorm wordt gegeven. De functie van cultuurcoördinator is niet heilig, maar naast de instellingen moet er ook een beleidsgerichte functie zijn met een inhoudelijke opdracht.

2. Reactie van mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur

Minister *Joke Schauvliege* bevestigt dat een aantal uitgangspunten van het Planlastendecreet in het voorliggende ontwerp van decreet vertaald werden, onder meer het wegvallen van de verplichting voor lokale besturen om een bepaald soort personeelslid in te zetten voor bepaalde taken. Dit is niet zo maar gebeurd, maar na uitgebreid overleg gedaan. De prioriteiten worden in het ontwerp van decreet zelf bepaald. Naargelang de gesprekspartner zijn er andere visies over rapporteren, planlasten, monitoring enzovoort en dat maakt het voor de Vlaamse Regering niet evident om dit sectoraal te vertalen. Het Parlement

heeft volgens de minister een goede werkwijze gevonden door de ontwerpen van decreet in de bevoegde commissies te bespreken, maar steeds met advies van de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme.

Bij de algemene bespreking is gebleken dat er over het algemeen tevredenheid is over de gevonden middenweg, om te bewaren wat goed is in het bestaande decreet.

Een lokaal cultuurbeleid moet inderdaad flankerend zijn en niet zomaar opnemen wat spontaan is gegroeid. De personeelsverplichting is zoals al aangegeven, opgeheven door het Planlastendecreet. Toch werd geprobeerd om op een creatieve manier de kwaliteitsvereisten te verankeren in het ontwerp van decreet. Er is uitdrukkelijk opgenomen dat er moet worden ingezet op een kwalitatief cultuurbeleid. Daarvoor is uiteraard bekwaam personeel nodig. Er is echter ook de vrijheid om bijvoorbeeld een vrijetijdscoördinator aan te trekken. Hoe met de kwaliteitsvereisten wordt omgegaan, zal inderdaad goed moeten worden opgevolgd via de monitoring.

Er wordt een nulmeting gevraagd van alle gesubsidieerde vzw's, omdat de Vlaamse overheid zo zicht heeft op de werking van de organisatie en de evolutie ervan. Om te monitoren of de organisatie ook werkt aan de haar toegewezen taken is een nulmeting nodig.

Als een belangenbehartiger meent geen verantwoording te hoeven afleggen rond wat er gebeurt met de ontvangen subsidie, kan er bijvoorbeeld worden afgezien van subsidiëring en een ledenbijdrage worden gevraagd, maar dat is zeker niet waar de minister naartoe wil.

De gemeenschapscentra vormen een basisinfrastructuur. Destijds werd ervoor gekozen om die te enten op het RSV. Toen heeft niemand minder middelen gekregen. Ook het Participatiedecreet voorziet in extra middelen voor de projecten van de gemeenschapscentra. De daarvoor voorziene middelen bij de algemene middelen van het decreet voegen, zou geen goede zaak zijn.

De accountantsverklaring kost minder dan een revisorenverslag. Dat moet dus haalbaar zijn.

De reservevorming zal worden bepaald in uitvoeringsbesluiten.

Dat een belangenbehartiger ook op eigen initiatief advies moet kunnen verlenen, is evident. Dat zou een overbodige toevoeging zijn, want het zit al in het statuut van de belangenbehartiger.

Er werd ook gevraagd om een permanente dialoog aan te gaan. Dat is al doorheen het hele proces gebeurd. De opmerkingen in de hoorzitting waren dan ook niet nieuw voor de minister. Van sensibilisering en het hoog op de agenda plaatsen van het lokaal cultuurbeleid moet inderdaad werk worden gemaakt.

Over de infrastructuur zijn er verschillende visies. Ook daar moet er naar de gulden middenweg worden gezocht. Meer flexibiliteit is nodig, zonder echter alles los te laten. In het uitvoeringsbesluit zal dan ook flexibiliteit worden ingebouwd. Er zullen tevens criteria worden opgenomen die garanties bieden voor goed uitgebouwde centra, maar er zal ook een marge worden ingebouwd.

Er werd expliciet voor gekozen om de beleidsprioriteiten op te nemen in het ontwerp van decreet, ook al was dat volgens de Raad van State niet nodig. Een aantal zaken is niet opgenomen in het ontwerp, zoals het gratis bibliotheeklidmaatschap voor jongeren, als gevolg van het Planlastendecreet. Er wordt in het nieuwe decreet wel nog gesproken van laagdrempeligheid. Het bibliotheeklandschap verandert snel en het gratis verhaal is op

dat vlak niet meer zo relevant. Het steunpunt LOCUS is met een oefening bezig over de rol van de openbare bibliotheek en op basis daarvan zal worden nagegaan of bijvoorbeeld prijsdifferentiatie zinvol is.

Het zal de opdracht van de lokale besturen en de verkozenen zijn om er voor te zorgen dat het lokaal cultuurbeleid hoog op de agenda blijft en dat er voldoende middelen zijn. Er is voorzien in advisering. Dit zal er mede voor zorgen dat de lokale besturen alert gehouden worden als fundamentele keuzes moeten worden gemaakt.

3. Replik van de leden en aanvullende toelichting van de minister

De heer *Paul Delva* stipt aan dat de lijnen worden uitgezet in het Planlastendecreet en de daaruit voortvloeiende sectorale decreten. Voor een stuk is het echter ook een sprong in het ongewisse en is er een spanningsveld. Bij het decreet Lokaal Jeugdbeleid en het decreet Lokaal Sportbeleid is dat niet het geval, maar hier worden de infrastructurele voorwaarden wel bewust behouden. Zoals de heer Caron ook al aangaf, is het positief dat van een vrij stringente regeling naar een grotere vrijheid wordt geëvolueerd, maar elke stap zal wat spanning en ook enige vrees meebrengen. Er zijn voldoende elementen voorhanden die er moeten voor zorgen dat het lokaal cultuurbeleid blijvend aandacht krijgt in de gemeenten. De verkozenen gaan nog meer dan vroeger verantwoordelijk zijn. Het voorliggende resultaat is zoals de minister stelde, een goede middenweg tussen een te strikte regeling en een te veel loslaten van de sector en het vervolg kan met vertrouwen tegemoet worden gezien.

De heer *Lieven Dehandschutter* sluit zich aan bij de mening van de heer Delva. Hij ziet met vertrouwen, maar ook met waakzaamheid, de toekomst tegemoet. De cultuursector wordt ontvoogd. Opvolgen, evalueren en bijsturen zijn de logische gevolgen van het gevoerde beleid. Mevrouw *Yamilla Idrissi* sluit zich aan bij de twee voorgaande sprekers.

De heer *Bart Caron* beaamt dat het deels om een sprong in het ongewisse gaat, zij het een diepe sprong. Hij is bereid een berekend risico te nemen, maar vindt dat de berekening hier niet sterk genoeg is. Als men in Vlaanderen de normen loslaat, waarom gebeurt dat dan niet in Brussel voor bijvoorbeeld de cultuurbeleidscoördinatoren?

De planlastvermindering via de verschillende decreten dreigt verloren te gaan door de opstapeling van beleidsprioriteiten. Mogelijk zullen er finaal meer rapportageverplichtingen blijken te zijn. De heer Caron zegt voorts nog dat hij de constructie rond de provincies abominabel blijft vinden. Als er dan toch financiële middelen bij de provincies worden weggehaald, dan zou daar een secure denkoefening over moeten gebeuren. Hij pleit er zelfs voor om de beleidsruimte van de gemeenten daar mee te versterken.

Minister *Joke Schauvliege* is ervan overtuigd dat het om een echte planlastvermindering zal gaan. De bestaande planlasten waren trouwens al niet groot. Het zal voortaan via de beleidscyclus van een gemeente verlopen, als onderdeel van de globale planning en dat zal ongetwijfeld efficiënter zijn. Verandering leidt altijd tot enige onzekerheid en vrees, maar de minister ziet de toekomst met vertrouwen tegemoet.

De rol van de provincies is evenwichtig. Ze werken momenteel vrij goed op het vlak van cultuur. Er is uitdrukkelijk voorzien dat lokale besturen een meer integraal beleid kunnen voeren. De minister pleit ervoor om dit decreet een kans te geven.

De heer *Paul Delva* vraagt of de heer Caron vreest dat de verkozenen te weinig kracht zouden hebben om bepaalde elementen rond cultuurbeleid door te drukken. In Brussel komt daar nog bij dat het gros van de verkozenen niet vertrouwd is met de Vlaamse taal en cultuur. Met die twee risico's samen, is het volgens de spreker een vorm van goed bestuur om in Brussel de stringente elementen wel nog te behouden.

De heer *Bart Caron* heeft begrip voor de specifieke situatie in Brussel. Hij ziet geen probleem voor de 200 Vlaamse gemeenten die al een goed cultuurbeleid voeren, maar mogelijk wel voor de 108 gemeenten die nog niet goed mee zijn en waar de bestaande regels een stimulerend effect hebben. Het komt er immers op aan alle Vlaamse gemeenten mee te krijgen. De minister bevestigde dat de planlasten nu al niet groot waren. Het succes van de sectoren jeugd, cultuur en sport maakte dat veel andere sectoren dit gevolgd hebben. Dat leidde tot een opstapeling van veel stringentere vereisten, die nu tot gevolg hebben dat jeugd, cultuur en sport de prijs daarvoor moeten betalen.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikelen 1 tot 4

De artikelen 1 tot 4 worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 5

Een amendement voorgesteld door de heren Paul Delva, Philippe De Coene, Lieven Dehandschutter, Bart Caron en Herman Schueremans, strekt ertoe in de laatste zin van het derde lid de woorden “onder andere” te vervangen door “in ieder geval” (amendement nr. 1).

De heer *Paul Delva* licht toe dat deze toevoeging duidelijker en krachtiger maakt dat deskundigheid noodzakelijk is, zonder dat een concreet middelen criterium wordt ingevoegd.

De heer *Bart Caron* zegt dat op basis van de hoorzitting een aantal amendementen werden ingediend waarover een consensus bestaat tussen de meerderheid, Groen en Open Vld. De onderliggende bekommernis wordt gedeeld, want het gaat om kwetsbare punten zoals professionalisme van de organisaties, coördinatie enzovoort. Het is positief dat het belang van de culturele sector voorrang krijgt op bestuurlijke afwegingen, van welke aard ook.

Amendement nr. 1 wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 6

Artikel 6 wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 7

Een amendement voorgesteld door de heren Paul Delva, Philippe De Coene, Lieven Dehandschutter, Bart Caron en Herman Schueremans, strekt ertoe de tekst van 4° te vervangen door: “4° beschikken over een openbare bibliotheek en over een cultuurcentrum of een gemeenschapscentrum met een beheerorgaan, conform de bepalingen van het decreet van 28 januari 1974 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt. De Vlaamse Regering specificceert de infrastructuurvoorwaarden waaraan een gemeenschapscentrum moet voldoen;” (amendement nr. 2).

De heer *Paul Delva* licht toe dat het belangrijk is om het middenveld te blijven betrekken bij het bestuur van de lokale culturele instellingen. Dit amendement komt bovendien tegemoet aan het advies van de SARC en de vraag van de VVC tijdens de hoorzitting.

Amendement nr. 2 wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 7 wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 8

Artikel 8 wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 9

Een amendement voorgesteld door de heren Paul Delva, Philippe De Coene, Lieven Dehandschutter, Bart Caron en Herman Schueremans, strekt ertoe de tekst van 4° te vervangen door: “4° de raadpleging in de bibliotheek van alle informatiedragers en de uitlening van materialen en bestanden zo laagdrempelig mogelijk maken, in het bijzonder voor moeilijk bereikbare doelgroepen en voor mensen met een beperkt inkomen;” (amendement nr. 3).

De heer *Bart Caron* licht toe dat er hiertoe een uitdrukkelijke vraag van de VVBAD was, al wordt niet zo ver gegaan als in Denemarken, waar de bibliotheken gratis zijn. Door aan de originele tekst de bepaling toe te voegen “en voor mensen met een beperkt inkomen”, willen de indieners een houvast bieden voor discussies in de lokale besturen over de laagdrempeligheid en bovendien komt dit tegemoet aan de resultaten van het onderzoek van professor Jan Colpaert over prijszetting en -differentiatie.

Amendement nr. 3 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 9 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikelen 10 tot 43

Met betrekking tot de rol van de belangenbehartiger – artikel 13, 14 en 36 – refereert de heer *Bart Caron* aan de opmerking tijdens de hoorzitting dat het niet kan dat een overheid een beleidsplan al dan niet goedkeurt ten aanzien van een belangenbehartiger. Dat kan wel ten aanzien van een steunpunt, luidde het. De Vlaamse overheid zou de inhoudelijke keuzes van de belangenbehartiger niet mogen vastleggen, omdat die wordt aangestuurd door de leden en niet door de overheid. Van de minister wil hij horen dat een administratie met betrekking tot inhoudelijke keuzes van een belangenbehartiger voor zijn werking, niet zal interfereren. Dat kan wel voor wat de besteding van de middelen betreft. Als de minister dat kan bevestigen, is dat ook een geruststelling voor de belangenbehartiger.

Minister *Joke Schauvliege* legt uit dat het om een toepassing van het Rekendecreet gaat, die ook al bestaat voor de VVBAD. Die belangenbehartiger voor bibliotheken moet al sinds 2002 een meerjarenplan opmaken. De bedoeling is niet inhoudelijk in te grijpen, maar wel de correcte aanwending van de toegewezen middelen op te volgen en dat levert geen problemen op.

De heer *Bart Caron* wil voor wat artikel 36 betreft weten of het klopt dat impliciet ook begrepen moet worden dat een belangenbehartiger niet alleen moet kunnen optreden wanneer daarom wordt gevraagd, maar ook op eigen initiatief. Minister *Joke Schauvliege* bevestigt dat.

De artikelen 10 tot 43 worden zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 44

Een amendement voorgesteld door de heren Paul Delva, Philippe De Coene, Lieven Dehandschutter, Bart Caron en Herman Schueremans, strekt ertoe het laatste lid te vervangen door: “De Vlaamse Regering bepaalt de procedure die moet worden gevolgd voor

het aanvragen van de subsidie en de procedure van toekenning en verantwoording van de subsidie.” (amendement nr. 4).

De heer *Paul Delva* wijst erop dat het ontwerp van decreet stelt dat de procedure van subsidiëring voor de openbare bibliotheken in de Brusselse gemeenten bepaald wordt door de Vlaamse Regering. Omwille van de eenvormigheid is het aangewezen de procedure van subsidiëring voor het gemeentelijke cultuurbeleid in de Brusselse gemeenten hierop af te stemmen en ook te delegeren aan de Vlaamse Regering. Het is immers de bedoeling om de subsidiëring in Brussel gelijk te laten lopen met de toekenning van de subsidies in de Vlaamse steden en gemeenten, conform het Planlastendecreet. De subsidie die nu na vervallen termijn wordt betaald, zal voortaan in het jaar zelf worden toegekend in twee gelijke delen, uiterlijk op 30 juni en 30 november van elk jaar, zoals bepaald in artikel 9 van het Planlastendecreet. Deze bepaling zal, naar analogie van de subsidiëring van de openbare bibliotheken, worden opgenomen in het uitvoeringsbesluit. Het is met andere woorden de bedoeling de praktische modaliteiten voor Brussel gelijk te stellen met die welke in Vlaanderen gelden, hoewel het Planlastendecreet niet van toepassing is op de hoofdstad.

Amendement nr. 4 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 44 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikelen 45 tot 58

De artikelen 45 tot 58 worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 58/1 (nieuw)

Een amendement voorgesteld door de heren Bart Caron en Herman Schueremans strekt ertoe een artikel 58/1 in te voegen met de volgende tekst: “De provincies stemmen hun bibliotheek-, cultuur- en kunstenbeleid collectief en individueel af op het gemeentelijk integraal cultuurbeleid. Elke provincie maakte hiertoe afspraken met de gemeenten op hun grondgebied.” (amendement nr. 5).

De heer *Bart Caron* zegt dat de interne staatshervorming nog in een transitiefase zit en dat een werkgroep bezig is om de rollen uit te klaren en te bepalen hoe de middelen moeten worden verschoven. Met dit amendement wordt een voorafname gedaan op die discussie, door te stellen dat de provincies ook overleg moeten plegen met de gemeenten. Voor zover Vlaanderen die niet structureel steunt, ligt de bevoegdheid om culturele organisaties van regionaal belang te steunen bij de provincies. Het is belangrijk dat dit niet gebeurt zonder overleg met de gemeenten waar die actoren actief zijn. Dat provincies wel maar gemeenten geen verwijzing vinden naar het voeren van een kunstenbeleid, is een reden voor grote bezorgdheid bij de centrumsteden. De legitimatie voor een provinciaal beleid wordt immers verankerd; de legitimatie voor een gemeentelijk beleid niet. Ook in de decretale context van het lokaal cultuurbeleid moet afstemming worden verzekerd tussen bestuursniveaus zodat het provinciale kunsten- en cultuurbeleid afgestemd wordt op dat van de steden en gemeenten. Omdat het principe van complementair beleid geldt voor alle werksoorten en -velden die onder titel 5 worden genoemd, stellen de indieners, op voorstel van de VVSG, dit amendement voor dat geldt voor beide artikelen onder titel 5 van het ontwerp van decreet.

De heer *Paul Delva* tekent hierbij aan dat de afloop van een aantal debatten, onder meer de evaluatie van het Kunstendecreet, moet worden afgewacht. Door dit nu al in het decreet op te nemen zou, zoals de heer Caron zelf al stelde, een voorafname worden gedaan op het debat.

De heer *Bart Caron* repliceert dat alleen een principe wordt vooropgesteld. Er worden geen modaliteiten vermeld over hoe het verder moet, er wordt alleen een basisintentie aangegeven die trouwens al in de regelgeving en in het witboek staat en die aansluit bij de gesloten taakstelling die in dit ontwerp van decreet voor de provincies is opgenomen. Het gaat voor het Kunstendecreet niet om een voorafname, in die zin dat de beleidsruimte voor de verschillende actoren wordt afgebakend. Zonder deze toevoeging bestaat de mogelijkheid dat de gemeenten weer de zwakke partij zullen zijn.

De heer *Philippe De Coene* vraagt of er dan momenteel een probleem is. In West-Vlaanderen bijvoorbeeld is de provincie al voortdurend pragmatisch bezig met het maken van afspraken met de gemeenten.

De heer *Bart Caron* zegt hierop dat de provincies nu een open taakstelling hebben en vanuit die vrijheid van handelen meestal naar een consensus zoeken met andere bestuursniveaus. Het bevoegdheidspakket van de provincies wordt nu beter omschreven en wordt vrij gesloten. Op het moment dat ze bepaalde taken niet meer mogen opnemen, zullen ze nieuwe beleidskeuzes maken. Er zullen provinciale middelen naar Vlaanderen worden overgeheveld, behalve indien in samenwerkingsovereenkomsten of in coproductie een aantal afspraken zijn gemaakt. Als de provincies initiatieven willen ondersteunen uit een bepaalde stad, dan moeten ze met die stad gaan praten. De spreker illustreert zijn betoog met het voorbeeld van Beaufort: als dat evenement niet meer structureel wordt gesubsidieerd door de Vlaamse overheid, dan is het denkbaar dat de provincie inspanningen zal doen om het evenement toch levenskansen te geven. Is het dan niet zinvol dat daarover ook met de stad Oostende wordt overlegd?

De heer *Philippe De Coene* antwoordt hierop met het voorbeeld van het Kunstenfestival Watou. Het is toch ondenkbaar dat dit evenement zonder afspraken met de stad Poperinge zou worden georganiseerd?

De heer *Bart Caron* onderstreept dat het ook gaat over de verhouding van de provincie tot de andere initiatieven in de betrokken stad. De heer De Coene hoopt blijkbaar dat er de facto afspraken zullen worden gemaakt, maar het is toch beter om te voorkomen dat er iets misloopt, door dat in het decreet op te nemen. Dat gebeurt bovendien niet via een keurslijf, maar louter via een intentie.

De heer *Johan Verstreken* acht het raadzaam het Kunstendecreet af te wachten, temeer daar er momenteel inderdaad geen problemen zijn.

Minister *Joke Schauvliege* zegt dat het amendement neerkomt op een soort van filosofische beschouwing die niet afdwingbaar is. Dat in het decreet opnemen biedt geen meerwaarde. Het is inderdaad beter om dat bij de sectordecreten op een of andere manier structureel in te bedden.

De heer *Bart Caron* deelt de intentie rond goed overleg en de rol van provincies en gemeenten. Bij de sectordecreten moet die rolverdeling dan wel goed bewaakt worden. Hij wil hier bij die gelegenheid dan concreet op terugkomen, vanuit de bekommernis om het culturele veld.

Het lijkt de heer *Philippe De Coene* normaal dat bij het formeel inschrijven van een gesloten taakstelling voor de provincies ook de voorwaarden daarvan worden bepaald. Een van die voorwaarden zal dan toch de coördinatie met steden en gemeenten zijn?

De heer *Bart Caron* repliceert dat de gesloten taakstelling van de provincies zo beperkt is dat ze, *cru gesteld*, de facto niets mogen, behalve alles. Voor alles waarvoor beperkingen worden opgelegd, zijn uitzonderingen mogelijk. Zo is er voorzien in een generiek bestuursakkoord tussen provincies en Vlaamse Regering. Om hun middelen te behouden,

proberen de provincies constructies op te zetten in overleg met gemeenten waarbij ze als medeorganisator optreden en binnen de afspraken die zijn opgenomen in een beheersovereenkomst. Bepaalde provincies zouden vandaag al oplijsten hoe ze de middelen die ze nu besteden aan door Vlaanderen gefinancierde organisaties zouden heroriënteren. Daarover worden zelfs al gesprekken gevoerd met gemeenten. Het lijkt een natuurlijke reactie van de provincies als bestuursniveau om niet zonder meer een deel van hun budget te willen overdragen aan een ander bestuursniveau, maar dat is geen goed beleid en het druist in tegen de geest van de interne staatshervorming. De regeling moet uitzonderlijk zijn en niet generiek. Men stevent echter af op een ongewijzigde situatie waarbij er niet langer sprake is van subsidie, maar wel van een samenwerkingsovereenkomst of coproductie.

De heer Caron is geen voorstander van de vooropgestelde gesloten taakstelling. Ofwel is het echt beperkend, ofwel wordt het opengelaten, omwille van de transparantie die dat biedt. Er moet tot elke prijs worden voorkomen dat de gemeenten buitenspel gezet worden in de overeenkomsten waarvoor blijkbaar al voorbereidingen getroffen worden.

Minister *Joke Schauvliege* acht deze vrees onterecht. De basis voor de verschuivingen van de provincies naar andere niveaus, is de situatie 2011. Die is integraal opgelijst. Wat nu nog verandert, heeft geen enkel effect. De middelen verdwijnen ook niet zomaar. Het gaat om het Vlaams Provinciefonds op basis van de situatie 2011, daar worden de middelen weggenomen. De manoeuvres die de provincies nu nog doen, maken geen enkel verschil.

De heer *Bart Caron* ziet andere evoluties en vreest dat de fase waarin echt de rekening van het Provinciefonds wordt gemaakt, nooit bereikt zal worden.

Amendement nr. 5 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 2.

Artikelen 59 en 60

Een amendement voorgesteld door de heren Wim Van Dijck, Johan Deckmyn, Chris Janssens en Wim Wienen, strekt ertoe titel 5. Provincies, bestaande uit de artikelen 59 en 60, te schrappen (amendement nr. 6).

De heer *Wim Van Dijck* licht toe dat met dit amendement wordt beoogd de provincies als bestuurlijk niveau te schrappen uit het decreet. De interne staatshervorming ging aanvankelijk in die richting, met een inperking van de rol van de provincies, maar zelfs die beperkte ambitie werd niet gehaald, want in de decreten over het lokaal cultuur-, sport- en jeugdbeleid krijgen de provincies een belangrijke rol. Via diverse amendementen, waarvoor de toelichting hierna niet meer zal worden herhaald, wil Vlaams Belang die rol alsnog schrappen.

Amendement nr. 6 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2.

De artikelen 59 en 60 worden ongewijzigd aangenomen met 7 stemmen tegen 2, bij 2 onthoudingen.

Artikelen 61 tot 69

De artikelen 61 tot 69 worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 11 stemmen.

IV. EINDSTEMMING

Het ontwerp van decreet betreffende het Lokaal Cultuurbeleid wordt aangenomen met 7 stemmen, bij 4 onthoudingen.

V. STEMVERKLARING

Bij wijze van stemverklaring, zegt de heer *Bart Caron* dat hij zich bij de stemming over het geheel heeft onthouden omdat een aantal zaken ontbreken. Het gaat dan om het inzetten van middelen voor personeel, infrastructuur enzovoort en om het ontbreken van de grenzen van de subsidiebedragen. Om dezelfde redenen heeft hij eerder ook al het Planlastendecreet niet goedgekeurd. Met het overgrote deel van de onderdelen die wel zijn opgenomen in het ontwerp van decreet, is hij het wel eens.

Minister *Joke Schauvliege* wijst erop dat het Vlaams Parlement de budgetten goedkeurt. De heer *Bart Caron* repliceert dat dit klopt voor het budget in globo, maar voor een relatief kwetsbare sector als Cultuur zou het gezond zijn dat de sectorale bedragen en zelfs de bedragen per categorie in het decreet worden genoemd. Dit decreet mag niet de eerste stap op de weg naar het verdwijnen van sectorale subsidiëring zijn. Er wordt hier een belangrijk principe aan de kant gezet en de spreker betreurt dat. Om die reden heeft hij zich bij de stemming onthouden.

Philippe DE COENE,
voorzitter

Bart CARON,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

FOV	Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk
PHK	Progebraille Helen Keller
RSV	Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen
SARC	Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
VGC	Vlaamse Gemeenschapscommissie (van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest)
VVBAD	Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek-, Archief- en Documentatiewezenen
VVC	Vereniging Vlaamse Cultuur- en gemeenschapscentra
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Titel 1. Algemene bepalingen**

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Voor de toepassing van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan wordt verstaan onder:

- 1° lokaal cultuurbeleid: een cultuurbeleid dat steunt op deskundigheid, strategische aanpak en participatie van alle actoren, dat streeft naar een evenwicht tussen enerzijds de culturele behoeften en anderzijds het cultuuraanbod, ondersteund door de lokale overheid, en dat uitgaat van de samenhang tussen de verschillende cultuurbeleidsdomeinen;
- 2° gemeenschapscentrum: culturele infrastructuur die de gemeente beheert met het oog op cultuurparticipatie, gemeenschapsvorming en cultuurspreiding ten behoeve van de lokale bevolking en met bijzondere aandacht voor de culturele diversiteit;
- 3° cultuurcentrum: culturele infrastructuur die de gemeente beheert met het oog op cultuurparticipatie, gemeenschapsvorming en cultuurspreiding ten behoeve van de lokale bevolking en met bijzondere aandacht voor de culturele diversiteit, met daarnaast een breed en eigen cultuurspreidingsaanbod, gericht op de bevolking van een streekgericht werkingsgebied;
- 4° openbare bibliotheek: een basisvoorziening waar elke burger terecht kan met zijn vragen over kennis, cultuur, informatie en ontspanning. Ze bemiddelt actief bij het beantwoorden van deze vragen. De openbare bibliotheek is actief op het vlak van geletterdheid, cultuurspreiding en cultuurparticipatie. De bibliotheek werkt in een geest van objectiviteit en vrij van levensbeschouwelijke, politieke en commerciële invloeden;
- 5° administratie: de administratie, bevoegd voor de cultuur;
- 6° minister: de Vlaamse minister, bevoegd voor de cultuur;
- 7° Planlastendecreet: het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plannen en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd.

Art. 3. De bepalingen van het Planlastendecreet zijn niet van toepassing op titel 3, hoofdstuk 4 en 5, op afdeling 1 van hoofdstuk 6 en op titel 5.

Art. 4. De subsidiebedragen, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, die gekoppeld worden aan bevolkingscijfers, worden berekend op 1 januari van het te subsidiëren jaar op basis van de meest recente bevolkingscijfers die op dat moment in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd zijn.

Titel 2. Doelstelling

Art. 5. Dit decreet heeft tot doel het lokaal cultuurbeleid van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied, uitgewerkt in de strategische meerjarenplanning, te ondersteunen, onverminderd de toepassing van titel 3, hoofdstuk 6, afdeling 1.

De ondersteuning gebeurt op basis van de volgende Vlaamse beleidsprioriteiten:

- 1° de gemeente voert een kwalitatief en duurzaam lokaal cultuurbeleid;
- 2° de gemeente organiseert een laagdrempelige bibliotheek, aangepast aan de hedendaagse behoeften;
- 3° de gemeente, opgenomen in de lijst van steden en gemeenten die als bijlage bij dit decreet is gevoegd, organiseert een cultuurcentrum.

De ondersteuning van een kwalitatief en duurzaam lokaal cultuurbeleid gebeurt met bijzondere aandacht voor de openbare bibliotheek en het cultuurcentrum. Dat veronderstelt in ieder geval de aanwezigheid van de nodige deskundigheid bij de respectieve instellingen.

Titel 3. Het lokaal cultuurbeleid

Hoofdstuk 1. Het gemeentelijk cultuurbeleid

Art. 6. De Vlaamse Regering kan de Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 1°, specificeren. Ze bepaalt de subsidie die wordt uitgetrokken voor die Vlaamse beleidsprioriteit, en de criteria voor de verdeling van die subsidie onder de gemeenten.

Art. 7. Om te kunnen intekenen op de Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 1°, moet een gemeente, alleen of in een samenwerkingsverband van een of meer andere gemeenten:

- 1° een coördinerende rol opnemen met betrekking tot het lokaal cultuurbeleid;
- 2° de lokale belanghebbenden betrekken bij de opmaak van de strategische meerjarenplanning;
- 3° minstens 0,8 euro per inwoner besteden aan ondersteuning van particuliere verenigingen en instellingen;
- 4° beschikken over een openbare bibliotheek en over een cultuurcentrum of een gemeenschapscentrum met een beheerorgaan, conform de bepalingen van het decreet van 28 januari 1974 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt. De Vlaamse Regering specificeert de infrastructuurvoorwaarden waaraan een gemeenschapscentrum moet voldoen;
- 5° met het oog op monitoring, naast de door de gemeenteraad goedgekeurde jaarrekening, één keer per jaar algemene beleidsrelevante gegevens ter beschikking stellen over het gemeentelijk cultuurbeleid in de vorm en volgens de procedure die de Vlaamse Regering bepaalt.

Hoofdstuk 2. De openbare bibliotheek

Art. 8. De Vlaamse Regering kan de Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 2°, specificeren. Ze bepaalt de subsidie die wordt uitgetrokken voor die Vlaamse beleidsprioriteit en de criteria voor de verdeling van die subsidie onder de gemeenten.

Art. 9. Elke gemeente moet, alleen of in een samenwerkingsverband van een of meer andere gemeenten, een openbare bibliotheek organiseren. Om te kunnen intekenen op de Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 2°, moet de openbare bibliotheek:

- 1° inspelen op maatschappelijke uitdagingen zoals de digitalisering van de samenleving;
- 2° een onafhankelijk en pluriform informatieaanbod ter beschikking stellen, breed en zorgvuldig samengesteld, aangepast aan de behoeften van het doelpubliek en in een niet-commerciële omgeving;
- 3° een onlincatalogus aanbieden vanuit een bibliotheeksysteem, gebaseerd op de gegevens van het centraal bibliografisch achtergrondbestand Open Vlacc;
- 4° de raadpleging in de bibliotheek van alle informatiedragers en de uitlening van materialen en bestanden zo laagdrempelig mogelijk maken, in het bijzonder voor moeilijk bereikbare doelgroepen en voor mensen met een beperkt inkomen;
- 5° een optimale publieke dienstverlening garanderen op klantvriendelijke uren;
- 6° van de middelen, bestemd voor de aankoop van gedrukte materialen, jaarlijks minstens 75 percent van het vastgestelde budget besteden aan Nederlandstalige publicaties;

7° met het oog op monitoring, naast de door de gemeenteraad goedgekeurde jaarrekening, één keer per jaar algemene beleidsrelevante gegevens ter beschikking stellen over de openbare bibliotheek in de vorm en volgens de procedure die de Vlaamse Regering bepaalt.

Hoofdstuk 3. Het cultuurcentrum

Art. 10. De Vlaamse Regering kan de Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 3°, specificeren. Ze bepaalt de subsidie die wordt uitgetrokken voor die Vlaamse beleidsprioriteit en de criteria voor de verdeling van die subsidie onder de gemeenten, opgenomen in de lijst van steden en gemeenten die als bijlage bij dit decreet is gevoegd.

De gemeenten worden ingeschaald in categorieën als vermeld in de lijst van steden en gemeenten.

Art. 11. Om te kunnen intekenen op de Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 3°, moet een gemeente, opgenomen in de lijst van steden en gemeenten, vermeld in artikel 10, alleen of in een samenwerkingsverband met een of meer aangrenzende gemeenten:

- 1° enerzijds een eigen aanbod realiseren waarbij een regionaal relevante staalkaart van allerlei cultuuruitingen, complementair aan de lokale en regionale behoeften, wordt aangeboden, en anderzijds de receptieve werking ondersteunen;
- 2° beschikken over een cultuurcentrum waarvan de Vlaamse Regering de infrastructuurvoorwaarden specificeert naargelang van de indeling in een categorie;
- 3° met het oog op monitoring, naast de door de gemeenteraad goedgekeurde jaarrekening, één keer per jaar algemene beleidsrelevante gegevens ter beschikking stellen over het cultuurcentrum in de vorm en volgens de procedure die de Vlaamse Regering bepaalt.

Hoofdstuk 4. Organisaties met een specifieke opdracht

Afdeling 1. Algemene voorwaarden

Art. 12. Om gesubsidieerd te worden moeten de organisaties, vermeld in artikel 20, 22, 28, 31, 34 en 36, voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° opgericht zijn in de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel overeenkomstig de wet van 27 juni 1921, waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend;
- 2° het secretariaat hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 3° op zelfstandige wijze de financiën beheren en beschikken over een eigen post- of bankrekening;
- 4° een boekhouding voeren en die zo organiseren dat de aanwending van de subsidies op elk ogenblik financieel kan worden gecontroleerd;
- 5° toestaan dat de administratie en het Rekenhof de werking en de boekhouding zo nodig ter plaatse kunnen onderzoeken en de nodige gegevens ter beschikking stellen;
- 6° de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de beheerders en de medewerkers, en van de deelnemers aan de door de organisatie georganiseerde activiteiten, vermeld in artikel 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek, door een verzekering laten dekken;
- 7° de verplichtingen nakomen die verbonden zijn aan het werkgeverschap.

Art. 13. Het meerjarenplan, vermeld in artikel 21, 24, 27, 33, 35 en 37, formuleert de strategische doelstellingen en de acties die elke organisatie zal opzetten om haar opdrachten uit te voeren. Het meerjarenplan voorziet in een nulmeting op basis van indicatoren, zodat na afloop van de beleidsperiode de inspanningen kunnen worden getoetst aan de bereikte resultaten.

Het meerjarenplan van de organisaties, vermeld in artikel 20 en 31 van het decreet, beschrijft hoe de samenwerking tussen de organisaties wordt georganiseerd.

Art. 14. De organisaties, vermeld in artikel 20, 22, 31, 34 en 36, dienen het meerjarenplan in bij de bevoegde administratie uiterlijk op 1 oktober van het jaar dat voorafgaat aan een nieuwe beleidsperiode. De eerste beleidsperiode loopt van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2018.

Uiterlijk twee maanden nadat die organisaties het meerjarenplan hebben ingediend, keurt de administratie het plan goed of keurt ze het af, en deelt ze haar gemotiveerde beslissing mee aan de organisaties. Als het meerjarenplan niet wordt goedgekeurd, passen de organisaties het plan aan en dienen het binnen drie maanden opnieuw in bij de administratie, die binnen een maand meedeelt of het plan al dan niet wordt goedgekeurd.

Als de administratie het meerjarenplan, vermeld in artikel 21, 24, 27, 33, 35 en 37, definitief afkeurt, vervalt de subsidie met ingang van de eerste dag van de maand die volgt op de kennisgeving door de administratie van de afkeuring van het meerjarenplan aan de organisatie.

Art. 15. Als de administratie vaststelt dat een organisatie als vermeld in artikel 20, 22, 28, 31, 34 en 36 niet voldoet aan de subsidievoorwaarden of aan haar opdrachten, deelt ze haar bevindingen schriftelijk mee in een verslag met aanbevelingen. Daarbij nodigt ze de desbetreffende organisatie uit om haar eventuele bezwaren binnen dertig dagen kenbaar te maken in een bezwaarschrift.

De administratie bepaalt haar standpunt binnen dertig dagen nadat de organisatie het bezwaarschrift, vermeld in het eerste lid, heeft ingediend, en deelt dat mee aan de organisatie. Als de organisatie niet akkoord gaat met het standpunt van de administratie, kan ze binnen dertig dagen bezwaar indienen bij de minister.

De minister kan op elk moment, eventueel op basis van het ingediende bezwaarschrift en de evaluatie van de administratie, de subsidies van de lopende beleidsperiode stopzetten of verminderen als de organisatie de subsidievoorwaarden niet naleeft of haar opdrachten niet vervult. In dat geval vervalt of vermindert de subsidie vanaf de eerste dag van de maand na de kennisgeving van de beslissing van de minister door de administratie.

Art. 16. De organisaties, vermeld in artikel 20, 22, 28, 31, 34 en 36, dienen jaarlijks uiterlijk op 15 november een sluitende begroting in voor het volgende jaar.

Jaarlijks worden uiterlijk op 31 maart volgend op een uitvoeringsjaar een voortgangsrapport en een financiële afrekening ingediend. De afrekening moet minstens de volgende stukken bevatten: de balans, de resultatenrekening en een accountants- of revisorenverslag.

De documenten, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn door de algemene vergadering van de organisatie goedgekeurd.

Art. 17. De subsidie, vermeld in artikel 21, 24, 27, 29, 33, 35 en 37, wordt uitgekeerd in vier driemaandelijke voorschotten en een saldo. Elk voorschot bedraagt 22,5% van de voorgestelde subsidie. Het saldo wordt uitbetaald in de loop van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde werkjaar nadat de administratie de financiële afrekening en het voortgangsrapport van het voorbije gesubsidieerde jaar heeft goedgekeurd.

Bij de berekening van het saldo wordt rekening gehouden met de uitgekeerde voorschotten. Als die hoger zijn dan de berekende subsidie, wordt het verschil in mindering gebracht van de subsidie die in de toekomst nog verschuldigd is.

Art. 18. Uit de afrekening en de balans moet blijken dat de organisaties, vermeld in artikel 20, 22, 31, 34 en 36 van het decreet, rekening houdend met de eigen middelen, sluitend of batig kunnen werken.

De Vlaamse Regering kan nadere regels voor reservevorming bepalen.

Art. 19. De Vlaamse Regering kan aan de organisaties, vermeld in artikel 20, 22, 28, 31, 34 en 36, bijkomende bepalingen opleggen over het AnySurflabel, het ecologisch bewustzijn en het gebruik van de standaardlogo's van de Vlaamse Gemeenschap.

Afdeling 2. De digitale bibliotheek

Art. 20. De Vlaamse Regering geeft invulling aan het begrip 'digitale bibliotheek' voor de openbare bibliotheken binnen de Vlaamse Gemeenschap' en subsidieert met het oog daarop een organisatie die tot doel heeft het beleid van de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de digitale bibliotheek te ondersteunen en uit te voeren. Dat impliceert de ontwikkeling, de realisatie en het beheer van inhoudelijke en technische toepassingen, met het oog op de uitbouw van de digitale bibliotheek voor de openbare bibliotheken binnen de Vlaamse Gemeenschap.

Art. 21. De organisatie, vermeld in artikel 20, heeft de volgende opdrachten:

- 1° de bibliotheken ondersteunen als lokale plek waar het publiek kennis kan maken met en gebruik kan maken van de mogelijkheden van een digitale omgeving;
- 2° publiekstoepassingen aanbieden op het internet, waaronder de ontwikkeling en exploitatie van een uniforme toegang tot alle informatie die zich in de openbare bibliotheken bevindt;
- 3° de bibliotheken ondersteunen op het vlak van collectiebeheer;
- 4° in overleg met relevante partners de maatschappelijke ontwikkelingen volgen die een invloed hebben op de openbare bibliotheken, zowel op nationaal als op internationaal vlak.

De Vlaamse Regering kan die opdrachten specificeren.

De organisatie concretiseert haar opdrachten om de vijf jaar in een meerjarenplan en legt dat ter goedkeuring voor aan de administratie.

Voor de uitvoering van het meerjarenplan kent de Vlaamse Regering een jaarlijkse subsidie toe voor personeel en werking, waarvan ze het bedrag bepaalt.

Afdeling 3. Voorzieningen voor bijzondere doelgroepen

Art. 22. Voor personen met een leesbeperking subsidieert de Vlaamse Regering een speciale bibliotheek met het oog op de uitbouw van een aangepaste dienstverlening.

Voor langdurig zieken en personen die in een rustoord, een rust- en verzorgingstehuis of een ziekenhuis verblijven, subsidieert de Vlaamse Regering een speciale bibliotheek met het oog op de uitbouw van een aangepaste dienstverlening.

Art. 23. De bibliotheek, vermeld in artikel 22, eerste lid, heeft de volgende opdrachten:

- 1° de doelgroep, die bestaat uit personen met een visuele of andere leesbeperking, proactief benaderen, met aandacht voor de sociaal-culturele pluriformiteit, en met het oog op de verhoging van het bereik van de doelgroep;

- 2° samenwerken met stakeholders en strategische partners zoals de openbare bibliotheken, de speciale bibliotheek, vermeld in artikel 22, tweede lid, de rusthuizensector, de dienstverlenende en sociaal-culturele intermediaire organisaties, met het oog op de verwezenlijking van een uitgebreidere dienstverlening;
- 3° een gediversifieerde en goed uitgebouwde collectie in de diverse aangepaste leesvormen ter beschikking stellen, zoals brailleboeken, luisterboeken en -tijdschriften, onder meer op basis van de overeenkomsten, vermeld in artikel 25;
- 4° de technologische ontwikkelingen volgen, zoals de ontwikkeling van de Daisy-technologie.

De Vlaamse Regering kan die opdrachten specificeren.

Art. 24. De bibliotheek, vermeld in artikel 22, eerste lid, concretiseert haar opdrachten om de vijf jaar in een meerjarenplan en legt dat ter goedkeuring voor aan de administratie.

Voor de uitvoering van het meerjarenplan kent de Vlaamse Regering een jaarlijkse subsidie toe voor personeel, werking en collectievorming, waarvan ze het bedrag bepaalt. De subsidie wordt toegekend nadat de administratie de overeenkomsten, vermeld in artikel 25, heeft goedgekeurd.

Art. 25. De bibliotheek, vermeld in artikel 22, eerste lid, sluit driejaarlijkse overeenkomsten met de organisaties, vermeld in artikel 28, voor het aanmaken van een bepaald aantal boeken of luistertijdschriften in het Daisy-formaat en in braille. Zowel het aantal, de prijs, het formaat, de kwaliteit, de leveringstermijn als de beschikbaarheid van de aangepaste lectuur zijn voorwerp van onderhandeling en worden opgenomen in de overeenkomsten.

De overeenkomsten, vermeld in het eerste lid, worden ingediend uiterlijk op 15 november van het jaar dat voorafgaat aan het eerste jaar van de looptijd van de overeenkomsten. Uiterlijk een maand nadat de overeenkomsten zijn ingediend, keurt de administratie die overeenkomsten goed of keurt ze af, en deelt ze haar gemotiveerde beslissing mee aan de bibliotheek, vermeld in artikel 22, eerste lid. Als de overeenkomsten niet worden goedgekeurd, passen de contractanten ze aan en dient de bibliotheek, vermeld in artikel 22, eerste lid, ze binnen een maand opnieuw in bij de administratie.

Art. 26. De bibliotheek, vermeld in artikel 22, tweede lid, heeft de volgende opdrachten:

- 1° de doelgroep die bestaat uit onder andere langdurig zieken en personen die in een rusthuis, een rust- en verzorgingstehuis of ziekenhuis, een woon- en zorgcentrum, een serviceflat of een psychiatrisch centrum verblijven, proactief benaderen, met aandacht voor de sociaal-culturele pluriformiteit en met het oog op de verhoging van het bereik van de doelgroep;
- 2° met strategische partners zoals het streekgericht bibliotheekbeleid, de openbare bibliotheken, de speciale bibliotheek, vermeld in artikel 22, eerste lid, de rusthuizensector en eventueel de dienstverlenende en sociaal-culturele intermediaire organisaties samenwerken met het oog op de verwezenlijking van een uitgebreidere dienstverlening;
- 3° een gevarieerde collectie, in aangepaste leesvormen, ter beschikking stellen van de doelgroep;
- 4° de vrijwilligerswerking uitbouwen door een actief rekruteringsbeleid te voeren en een degelijke basisopleiding te organiseren.

De Vlaamse Regering kan die opdrachten specificeren.

Art. 27. De bibliotheek, vermeld in artikel 22, tweede lid, concretiseert haar opdrachten om de vijf jaar in een meerjarenplan en legt dat ter goedkeuring voor aan de administratie.

Voor de uitvoering van het meerjarenplan kent de Vlaamse Regering een jaarlijkse subsidie toe voor personeel, werking en collectievorming, waarvan zij het bedrag bepaalt.

Art. 28. Organisaties die lectuur in aangepaste leesvormen produceren, zoals brailleboeken, luisterboeken, luisterkranten en luistertijdschriften, zowel voor fysieke dragers als voor een digitale omgeving, kunnen aanspraak maken op een jaarlijkse personeels- en werkingssubsidie met het oog op de aanmaak van lectuur in aangepaste leesvormen.

Art. 29. De Vlaamse Regering bepaalt het subsidiebedrag dat wordt toegekend aan de organisaties, vermeld in artikel 28, en het percentage van de subsidie dat voorwerp uitmaakt van de overeenkomsten, vermeld in artikel 25.

De subsidie wordt toegekend nadat de administratie de overeenkomsten, vermeld in artikel 25, heeft goedgekeurd.

Art. 30. In aanvulling op de documenten, vermeld in artikel 16, moeten de organisaties, vermeld in artikel 28, jaarlijks uiterlijk op 31 maart volgend op een uitvoeringsjaar, de volgende documenten indienen:

- 1° een voortgangsrapport over de uitvoering van de overeenkomsten, vermeld in artikel 25, inclusief een overzicht van de aangemaakte lectuur in aangepaste leesvormen;
- 2° een evaluatie van de overeenkomsten door de contractanten.

Afdeling 4. Het steunpunt voor het lokaal cultuurbeleid

Art. 31. De Vlaamse Regering subsidieert een organisatie die als doel heeft, gemeenten te ondersteunen bij de lokale invulling van de Vlaamse beleidsprioriteiten in het kader van de uitbouw van een lokaal cultuurbeleid. De invulling van het lokaal cultuurbeleid binnen de strategische meerjarenplanning en de ondersteuning van de werking van cultuurcentra, openbare bibliotheken, gemeenschapscentra en adviesorganen voor cultuur staan daarbij centraal.

Art. 32. De organisatie, vermeld in artikel 31, heeft de volgende opdrachten:

- 1° gemeenten ondersteunen bij de lokale invulling van de Vlaamse beleidsprioriteiten in het kader van de uitbouw van een lokaal cultuurbeleid;
- 2° gemeenten stimuleren om in hun cultuurbeleid bijzondere aandacht te besteden aan de participatie van alle bevolkingsgroepen aan een divers en gevarieerd cultuuraanbod;
- 3° samenwerken met de administratie in het kader van de uitvoering van het Vlaamse beleid inzake het lokaal cultuurbeleid.

De Vlaamse Regering kan die opdrachten specificeren.

Art. 33. De organisatie, vermeld in artikel 31, concretiseert haar opdrachten om de vijf jaar in een meerjarenplan en legt dat ter goedkeuring voor aan de administratie.

Voor de uitvoering van het meerjarenplan kent de Vlaamse Regering een jaarlijkse subsidie toe voor personeel en werking, waarvan zij het bedrag bepaalt.

Afdeling 5. Sectoraal overleg

Art. 34. De Vlaamse Regering subsidieert een organisatie die als doel heeft:

- 1° een platform te organiseren voor uitwisseling van kennis en expertise tussen openbare bibliotheken, wetenschappelijke bibliotheken, documentatiediensten en archieven;
- 2° de leden te informeren over de werking van de organisatie;
- 3° op te treden als vertegenwoordiger van alle aangesloten leden ten aanzien van de overheid, telkens als daarom gevraagd wordt.

Om gesubsidieerd te kunnen worden moet de organisatie minstens de helft van alle gesubsidieerde openbare bibliotheken tot lid hebben.

Art. 35. De organisatie, vermeld in artikel 34, concretiseert haar werking om de vijf jaar in een meerjarenplan.

Voor de uitvoering van het meerjarenplan kent de Vlaamse Regering aan de organisatie een jaarlijkse subsidie toe voor personeel en werking, waarvan zij het bedrag bepaalt.

Art. 36. De Vlaamse Regering subsidieert een organisatie die als doel heeft:

- 1° een gemeenschappelijk platform te organiseren voor de aangesloten cultuurcentra;
- 2° de leden te informeren over de werking van de organisatie;
- 3° op te treden als vertegenwoordiger van alle aangesloten leden ten aanzien van de overheid, telkens als daarom gevraagd wordt.

Om gesubsidieerd te kunnen worden moet de organisatie minstens de helft van alle gesubsidieerde cultuurcentra tot lid hebben.

Art. 37. De organisatie, vermeld in artikel 36, concretiseert haar werking om de vijf jaar in een meerjarenplan.

Voor de uitvoering van het meerjarenplan kent de Vlaamse Regering aan de organisatie een jaarlijkse subsidie toe voor personeel en werking, waarvan ze het bedrag bepaalt.

Hoofdstuk 5. Intergemeentelijke samenwerking voor afstemming van het cultuuraanbod en de communicatie

Art. 38. Met het oog op een structurele samenwerking voor een afstemming van het cultuuraanbod en de cultuurcommunicatie kunnen gemeenten een intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid oprichten.

Een samenwerkingsverband als vermeld in het eerste lid kan een jaarlijkse subsidie verkrijgen van 0,33 euro per inwoner, met een maximum van 82.500 euro, op voorwaarde dat het voldoet aan de volgende voorwaarden:

- 1° minimaal bestaan uit vier aangrenzende gemeenten, waarvan er één behoort tot de lijst van steden en gemeenten, vermeld in artikel 10;
- 2° door alle aangesloten gemeenten samen jaarlijks een bedrag inbrengen dat minstens gelijk is aan de jaarlijkse subsidie van de Vlaamse Regering;
- 3° voor een periode die loopt tot en met het eerste jaar van een nieuwe gemeentelijke legislatuur een cultuurnota indienen die beschrijft welke activiteiten het intergemeentelijk samenwerkingsverband zal opzetten in het kader van de afstemming van het cultuuraanbod en de cultuurcommunicatie voor alle deelnemende gemeenten.

Art. 39. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure die moet worden gevolgd voor het aanvragen en de toekenning van de subsidie.

Hoofdstuk 6. Grootstedelijke gebieden

Afdeling 1. Het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad

Art. 40. Gemeenten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die beschikken over een Nederlandstalige openbare bibliotheek die op basis van dit decreet wordt gesubsidieerd, kunnen een cultuurbeleidsplan indienen waarin wordt aangegeven hoe ze invulling zullen geven aan de Vlaamse beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 5, 1° en 2°, die de Vlaamse Regering kan specificeren.

Het cultuurbeleidsplan van de gemeenten wordt opgesteld voor een periode van zes jaar.

Art. 41. De Vlaamse Regering geeft subsidies aan de gemeenten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad voor de uitvoering van een cultuurbeleidsplan.

De Vlaamse Regering kan nadere voorwaarden bepalen waaraan een cultuurbeleidsplan moet voldoen.

Art. 42. Voor de uitvoering van het cultuurbeleidsplan wordt aan gemeenten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad een enveloppensubsidie ter beschikking gesteld:

- 1° voor gemeenten vanaf 10.000 inwoners een subsidie van 56.000 euro op jaarbasis;
- 2° voor gemeenten met minder dan 10.000 inwoners een subsidie van 28.000 euro op jaarbasis.

De subsidie moet worden aangewend voor personeelskosten of voor andere uitgaven van de gemeente ter uitvoering van het cultuurbeleidsplan, met uitzondering van de uitgaven voor de openbare bibliotheek.

Art. 43. Om in aanmerking te komen voor de subsidie voor de uitvoering van het cultuurbeleidsplan, vermeld in artikel 42, moet een gemeente in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad beschikken over:

- 1° een cultuurbeleidscoördinator, ingeschaald op minimaal het gemiddelde niveau van het leidinggevende cultuurpersoneel van de gemeente, die voldoet aan de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt, en van wie de taakomschrijving door de Vlaamse Regering wordt bepaald;
- 2° culturele infrastructuur die voldoet aan de vereisten die de Vlaamse Regering bepaalt;
- 3° een gemeentelijke, Nederlandstalige openbare bibliotheek die op basis van dit decreet wordt gesubsidieerd;
- 4° een akkoord van de gemeente om gegevens over het gemeentelijk cultuurbeleid ter beschikking te stellen in de vorm die de administratie oplegt;
- 5° een bij de administratie ingediend cultuurbeleidsplan, goedgekeurd door de gemeenteraad, dat afloopt op het einde van het eerste jaar van de bestuursperiode die volgt op de bestuursperiode waarin het beleidsplan bij de administratie werd ingediend.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure die de gemeenten moeten volgen om aan te tonen dat ze voldoen aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid.

Art. 44. Als een cultuurbeleidsplan voor 31 december bij de administratie is ingediend, wordt de subsidie, vermeld in artikel 42, berekend vanaf 1 januari van het jaar dat volgt op de indiening van het cultuurbeleidsplan.

Uiterlijk op 31 maart van het jaar dat volgt op de indiening van het cultuurbeleidsplan bij de administratie, deelt de administratie mee of het cultuurbeleidsplan wordt aanvaard. Als het cultuurbeleidsplan niet wordt aanvaard, vervalt de subsidie, vermeld in artikel 42, vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de kennisgeving door de administratie.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure die moet worden gevolgd voor het aanvragen van de subsidie en de procedure van toekenning en verantwoording van de subsidie.

Art. 45. De Vlaamse Regering geeft subsidies aan de gemeenten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad voor de organisatie van de gemeentelijke, Nederlandstalige openbare bibliotheek die moet voldoen aan de bepalingen, vermeld in artikel 9.

De Vlaamse Regering verleent een forfaitaire subsidie voor het personeel dat in een gemeentelijke openbare bibliotheek tewerkgesteld is binnen de personeelsformatie voor de bibliotheek die de gemeenteraad heeft goedgekeurd.

Die subsidie wordt als volgt toegekend:

- 1° gemeenten met minder dan 10.000 inwoners ontvangen een subsidie van 56.000 euro;
- 2° gemeenten met 10.000 inwoners of meer ontvangen een subsidie van 6,5 euro per inwoner van de gemeente.

De Vlaamse Regering verleent een forfaitaire subsidie van 0,17 euro per inwoner van de gemeente ter ondersteuning van de participatie aan het Brusselse Netwerk Openbare Bibliotheken.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure die moet worden gevolgd voor het aanvragen van de subsidie, de voorwaarden en de procedure van toekenning en verantwoording van de subsidie.

Art. 46. Loonkosten van personen voor wie de gemeente op basis van een andere regeling al een subsidie ontvangt, zijn uitgesloten van de subsidie, vermeld in artikel 42 en 45.

Art. 47. De minister kan namens de Vlaamse Regering een convenant sluiten met de Vlaamse Gemeenschapscommissie waarin de volgende elementen aan bod komen:

- 1° de invulling die de Vlaamse Gemeenschapscommissie zal geven aan de Vlaamse beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 5, 1°, 2° en 3°;
- 2° de organisatie van de openbare bibliotheek door Muntpunt vzw;
- 3° de voorwaarden waaronder de Vlaamse Gemeenschapscommissie de taken kan opnemen van een streekgericht bibliotheekbeleid als vermeld in artikel 59.

Voor de uitvoering van het convenant geeft de Vlaamse Regering een subsidie aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Het convenant wordt opgesteld voor een periode van vijf jaar. Het bepaalt het subsidiebedrag en de nadere regels voor de toekenning en de verantwoording van de subsidie.

Art. 48. Voor de individuele gemeenten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wordt voor de berekening van de subsidie, vermeld in artikel 42 en 45, 30% van de bevolkingscijfers, vermeld in artikel 4, in aanmerking genomen.

Afdeling 2. Grootstedelijke gebieden Antwerpen en Gent

Art. 49. De Vlaamse Regering zal in het kader van het lokaal cultuurbeleid Vlaamse beleidsprioriteiten bepalen voor de grootstedelijke gebieden Antwerpen en Gent. Om te kunnen intekenen op die beleidsprioriteiten moeten Antwerpen en Gent voldoen aan de bepalingen, vermeld in artikel 7 en 9.

De Vlaamse Regering bepaalt de subsidie en de criteria voor de toekenning van de subsidie.

Hoofdstuk 7. Indexering van de subsidiebedragen

Art. 50. De door of krachtens dit decreet verleende subsidies worden toegekend binnen de beschikbare begrotingskredieten.

Art. 51. Alle subsidiebedragen, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden vanaf 1 januari 2014 gekoppeld aan hetzelfde prijsindexcijfer dat berekend en benoemd wordt voor de toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van het concurrentievermogen, met uitzondering van de subsidiebedragen voor de organisaties met een specifieke opdracht, vermeld in hoofdstuk 4 van titel 3, die vanaf 1 januari 2013 worden gekoppeld aan het prijsindexcijfer.

Titel 4. Organisatie van het overleg en de advisering van het gemeentelijk cultuurbeleid

Art. 52. Met het oog op de voorbereiding en de evaluatie van het cultuurbeleid, organiseert de gemeente inspraak en participatie met alle lokale belanghebbenden. Ze toont aan dat ze de lokale belanghebbenden heeft betrokken bij de opmaak van de strategische meerjarenplanning.

Art. 53. De gemeente moet de volgende culturele actoren bij de organisatie van inspraak en participatie betrekken:

- 1° alle culturele organisaties en instellingen, zowel private als publieke, die het Nederlandstalige culturele leven bevorderen, die werken met vrijwilligers of met professionele beroepskrachten en die een werking ontplooiën op het grondgebied van de gemeente;
- 2° deskundigen op het vlak van cultuur die het Nederlandstalige culturele leven bevorderen en die in de gemeente wonen.

Art. 54. De gemeente kan de actoren, vermeld in artikel 53, op twee manieren betrekken in het cultuurbeleid:

- 1° door de oprichting van één gemeentelijke raad, met adviserende bevoegdheid over alle culturele materies voor de hele gemeente;
- 2° door de oprichting van sectorale deelraden, met adviserende bevoegdheid over hun sectorale materie voor de hele gemeente.

Vertegenwoordigers van elke deelraad vormen daarnaast een overkoepelende gemeentelijke raad met adviserende bevoegdheid over de grote lijnen van het gemeentelijk cultuurbeleid.

Art. 55. De gemeente moet, in het kader van de beleidsvoorbereiding en -evaluatie, advies vragen aan de adviesorganen over alle aangelegenheden, vermeld in artikel 4, 1° tot en met 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, met uitzondering van punt 7° (jeugdbeleid) en 9° (sport).

Art. 56. De adviesorganen kunnen ook op eigen initiatief advies uitbrengen.

Art. 57. De gemeente moet bij het nemen van beslissingen eventuele afwijkingen op de uitgebrachte adviezen motiveren.

Art. 58. De gemeente bepaalt de nadere voorwaarden van de werking van de adviesorganen voor cultuur.

Titel 5. Provincies

Art. 59. Ter ondersteuning van de bibliotheekwerking van elke gemeente in de provincie neemt elke provincie het initiatief tot een streekgericht bibliotheekbeleid.

Elke provincie geeft autonoom invulling aan het streekgericht bibliotheekbeleid ter ondersteuning van de bibliotheekwerking in de provincie. Speciale aandacht gaat naar de schaalvergroting van de bibliotheekwerking, door provinciale bibliotheeksystemen te ontwikkelen en aan te bieden, en door samenwerkingsverbanden tussen gemeenten te begeleiden, te stimuleren en te ondersteunen.

De provincie betreft de gemeenten, via een ruim participatieproces, actief bij de invulling, uitvoering en evaluatie van het streekgericht bibliotheekbeleid.

De Vlaamse Regering zal jaarlijks minstens één interbestuurlijk overleg organiseren om het Vlaamse, provinciale en lokale bibliotheekbeleid op elkaar af te stemmen.

Art. 60. De provincies zijn bevoegd om:

- 1° ondersteuning te bieden aan vormen van bovenlokale platformwerking en samenwerking in het kader van het lokaal cultuurbeleid en de lokale cultuureducatie en cultuurcommunicatie, met uitzondering van de structurele subsidiëring van activiteiten die worden ondersteund op basis van artikel 38 van dit decreet;
- 2° het sociaal-cultureel volwassenenwerk van bovenlokaal belang structureel te ondersteunen, met uitzondering van de ondersteuning aan organisaties die structureel gesubsidieerd worden op basis van de Vlaamse vigerende regelgeving met betrekking tot het sociaal-cultureel volwassenenwerk;
- 3° kwaliteitbevorderende maatregelen te nemen binnen de amateurkunstensector, meer bepaald:
 - a) de structurele ondersteuning van organisaties van bovenlokaal belang, met uitzondering van de organisaties die structureel gesubsidieerd worden op basis van de Vlaamse vigerende regelgeving met betrekking tot de amateurkunsten;
 - b) de organisatie van wedstrijden en toernooien met het oog op kwaliteitsbevordering;
- 4° de professionele kunsten van bovenlokaal belang structureel te ondersteunen, met uitzondering van de organisaties of kunstenaars die structureel gesubsidieerd worden op basis van de Vlaamse vigerende regelgeving met betrekking tot de kunsten;
- 5° ondersteuning te bieden aan circusorganisaties van bovenlokaal belang, circusevenementen en circusateliers, met uitzondering van de ondersteuning aan organisaties, evenementen en ateliers die structureel gesubsidieerd worden op basis van de Vlaamse vigerende regelgeving met betrekking tot het circus;
- 6° een regionaal cultureel-erfgoedbeleid te voeren zoals wordt bepaald in de Vlaamse vigerende regelgeving met betrekking tot het cultureel-erfgoedbeleid;
- 7° gebiedsgerichte projecten, impulsprojecten of projecten voor bijzondere doelgroepen in het kader van het beleid met betrekking tot het sociaal-cultureel volwassenenwerk, het (amateur)kunstenbeleid, het circusbeleid en het cultureel-erfgoedbeleid te ondersteunen. Op verzoek van hetzij de Vlaamse Regering, hetzij een of meer provincies, kan dat opgenomen worden in een bestuursakkoord als vermeld in artikel 2 van het Provinciedecreet;
- 8° in afwijking van punt 2°, 3°, 4°, 5° en 6°, ondersteuning te bieden aan initiatieven en organisaties die worden ondersteund door de Vlaamse overheid, maar waarvan de provincie medeorganisator is, binnen de afspraken die zijn opgenomen in een beheersovereenkomst.

Een provincie die op 1 januari 2014 deelneemt in een rechtspersoon die gericht is op het uitoefenen van een bevoegdheid of taak als vermeld in artikel 4 en 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, behoudt die bevoegdheid voor zover die instelling opgenomen is in de lijst die de Vlaamse Regering heeft vastgesteld, na advies van de provincies.

Titel 6. Overgangsbepalingen

Art. 61. In afwijking van artikel 63, 64 en 65 blijven de verplichtingen ter verantwoording van de subsidie voor het werkjaar 2013 op basis van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, zoals gewijzigd, van toepassing tot en met 31 december 2014.

In afwijking van artikel 66 en 67 blijven de verplichtingen ter verantwoording van de subsidie voor het werkjaar 2013 op basis van het decreet van 6 juli 2001 houdende ondersteuning van de federatie van erkende organisaties voor volksontwikkelingswerk en houdende ondersteuning van de Vereniging van Vlaamse Cultuurcentra, zoals gewijzigd, van toepassing tot en met 31 december 2014.

In afwijking van artikel 68 blijven de verplichtingen ter verantwoording van de subsidie voor het werkjaar 2013 op basis van het reglement van 11 april 2008 voor de aanvullende tewerkstelling bij organisaties actief in het kader van de lectuurvoorziening voor personen met een leesbeperking van toepassing tot en met 31 december 2014.

Art. 62. Met behoud van de toepassing van artikel 61, eerste lid, blijven voor de gemeenten die in 2012 een subsidieaanvraag doen op basis van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, de bepalingen van dat decreet gelden tot en met 31 december 2013.

Titel 7. Opheffingsbepalingen

Art. 63. Het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, gewijzigd bij de decreten van 5 juli 2002, 20 december 2002, 21 maart 2003, 24 december 2004, 23 december 2005, 30 juni 2006, 13 juli 2007, 19 november 2010 en 18 maart 2011, wordt opgeheven.

Art. 64. Het besluit van de Vlaamse Regering van 11 januari 2002 ter uitvoering van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004, 11 juni 2004, 15 september 2006 en 7 december 2007, wordt opgeheven.

Art. 65. Het ministerieel besluit van 29 mei 2002 houdende vastlegging van de structuur van een gemeentelijk cultuurbeleidsplan, een beleidsplan van een bibliotheek en een beleidsplan van een cultuurcentrum, gewijzigd bij het ministerieel besluit van 13 februari 2007, wordt opgeheven.

Art. 66. Het decreet van 6 juli 2001 houdende ondersteuning van de federatie van erkende organisaties voor volksontwikkelingswerk en houdende ondersteuning van de Vereniging van Vlaamse Cultuurcentra, gewijzigd bij de decreten van 5 juli 2002, 29 november 2002 en 14 maart 2008, wordt opgeheven.

Art. 67. Het besluit van de Vlaamse Regering van 14 maart 2003 ter uitvoering van het decreet houdende ondersteuning van de federatie van erkende organisaties voor volksontwikkelingswerk en houdende ondersteuning van de Vereniging van Vlaamse Cultuurcentra wordt opgeheven voor wat de Vereniging van Vlaamse Cultuurcentra betreft.

Art. 68. Het reglement van 11 april 2008 voor de aanvullende tewerkstelling bij organisaties actief in het kader van de lectuurvoorziening voor personen met een leesbeperking wordt opgeheven.

Titel 8. Inwerkingtredingsbepaling

Art. 69. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2014, met uitzondering van artikel 2 tot en met 11, 40, 47, 49, 61 en 62, die in werking treden op 30 oktober 2012, en artikel 12 tot en met 37, en artikel 50 tot en met 58, die in werking treden op 1 januari 2013.

BIJLAGE

bij het ontwerp van decreet betreffende het Lokaal Cultuurbeleid

Bijlage bij het decreet betreffende het Lokaal Cultuurbeleid

Lijst van steden en gemeenten

gemeente	inschaling
Aalst	A
Aarschot	B
Antwerpen	grootstad
Asse	C
Beersel	C
Beringen	C
Beveren	C
Bierbeek	C
Bilzen	C
Blankenberge	C
Boom	C
Bornem	B
Brasschaat	C
Bree	C
Brugge	A
Brussel	grootstad
Deinze	B
Dendermonde	B
Diest	B
Diksmuide	C
Dilbeek	A
Eeklo	B
Evergem	C
Geel	B
Genk	A
Gent	grootstad
Geraardsbergen	C
Grimbergen	A
Halle	B
Hasselt	A
Heist-op-den-Berg	C
Herentals	B
Heusden-Zolder	C
Hoogstraten	C
Houthalen-Helchteren	C
Ieper	B
Knokke-Heist	B

./.

Koksijde	C
Kortrijk	A
Leopoldsburg	C
Leuven	A
Lier	B
Lokeren	B
Lommel	C
Maaseik	C
Maasmechelen	C
Mechelen	A
Menen	B
Mol	B
Ninove	C
Oostende	A
Oudenaarde	B
Overijse	B
Overpelt	C
Poperinge	C
Roeselare	A
Ronse	B
Schoten	C
Sint-Pieters-Leeuw	C
St-Niklaas	A
St-Truiden	B
Temse	C
Ternat	C
Tervuren	C
Tessenderlo	C
Tielt	B
Tienen	B
Tongeren	B
Torhout	C
Turnhout	A
Vilvoorde	B
Waregem	B
Wetteren	C
Wevelgem	C
Zaventem	C
Zottegem	C

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van [...] betreffende het Lokaal Cultuurbeleid.